NR. 3
1994

ZWART OP WIT

WEST HOLLANDSE DAMBOND

W.H.D.B. 70 jaar

1924 - 1994

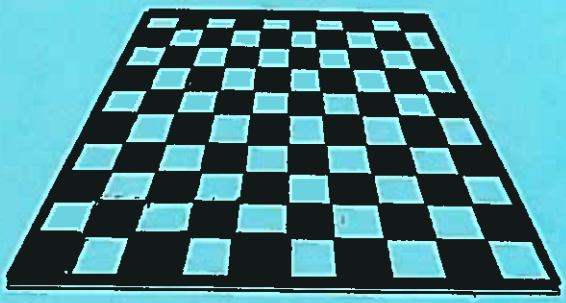

~~Arie Jacob Storm~~
Gerard de Groot

Inhoudsopgave

		blz.
1	W.H.D.B. 70 jaar	1
2	Ten geleide	3
3	DC VELO	4
4	Damvereniging Naaldwijk	8
5	DOS	8
6	MDV	9
7	RDG/DIO	17
8	De Lier	29
9	DC Den Haag	31
10	VDV	33
11	ODB	40
12	Schiedam	44

W.H.D.B. 70 jaar

Dammers zijn denkers, feestvieren kunnen zij niet, dus dat doen ze dan ook niet. Deze opmerking hoorde ik pas op een receptie waar verschillende dammers - en echtgenotes aanwezig waren.

Toen in een bestuursvergadering van de W.H.D.B. (voorheen H.D.D.B.) eind 1992 aan de orde kwam, dat de W.H.D.B. 70 jaar oud werd in 1994, werd er toch eens nagedacht hoe en op welke manier het 70-jarig bestaan gevierd moest worden van een regionale damorganisatie.
Uiteindelijk hebben wij een werkgroep opgericht onder voorzitterschap van P. Vink, en die is aan het werk gegaan, en kwam met een aantal plannen, hoe en op welke manier dit jubileum gevoerd moest worden. Opvallend was het dat de werkgroep ook geen feestavond had gepland, maar alles wat er geadviseerd werd, moest in het teken van het dammen staan. De meeste geplande aktiviteiten zijn reeds verleden tijd, maar hebben toch gebracht wat er van werd verwacht, namelijk veel damgenot.

Huisdammers tournooi

Op 4 plaatsen werd een huisdammerstournooi gehouden, het meest suksesvol was dit in Delft, gezellig was het overal, maar helaas niet te veel deelnemers. Gelukkig zijn er toch een aantal bij verschillende verenigingen lid geworden, hopelijk blijft dit zo. In Delft is gebleken dat men naar het publiek toe moet gaan, men heeft schroom om over de (dam)drempel heen te stappen.

Schooldammen

Dit is ook suksesvol verlopen, er hadden natuurlijk veel meer deelnemers(sters) kunnen zijn, maar ook hier is de drempel snel te hoog.

Jubileumboek

Er waren ver gevorderde plannen voor een jubileumboek, financieel was dit niet haalbaar. Daarom is besloten om een jubileum uitgave van "zwart op wit" uit te geven. Via de verenigingen uit ons district zijn er vele herinneringen gekomen uit het verleden. Ik wens u allen veel leesgenot met deze jubileum uitgave.

Slot damdag
Als besluit van de jubileumfestiviteiten is er de grote damdag. Hopelijk komen er vele inschrijvingen binnen in alle klassen voor dit jubileum damtournooi, waarvoor een prachtige prijzen pot (dat hoort er tegenwoordig bij) beschikbaar gesteld is. Wij, als W.H.D.B. bestuur hopen en vertrouwen erop dat vele dammers(sters) de weg naar De Binnenhof zullen vinden op zaterdag 17 december 1994. Namens het bestuur wil ik allen die op welke manier dan ook hebben meegewerkt aan alle aktiviteiten, georganiseerd door de werkgroep, in samenwerking en samenspraak met het W.H.D.B. bestuur heel hartelijk bedanken.
Speciaal wil ik bedanken de sponsor van alle aktiviteiten de fa. Duijvestein BV die het financieel mogelijk heeft gemaakt dat wij op een dammers waardige manier dit jubileumfeest konden vieren.

Aan het eind van mijn voorwoord wens ik u allen toe dat wij in gezondheid over 5 jaar het 75-jarig jubileum mogen vieren, met indien mogelijk een veel groter aantal leden van de W.H.D.B. als nu het geval is.

Namens het bestuur
Piet Stellaard

Ten geleide

De nu voor U liggende bijzondere uitgave van Zwart Op Wits orgaan van de West-Hollandse Dambond is bescheidener uitgevallen dan aanvankelijk in de bedoeling lag. Het voornemen was namelijk om bij gelegenheid van het 70-jarig bestaan van de W.H.D.B. een jubileumboek uit te brengen met daarin de geschiedenis van de nu 70-jarige en de aangesloten clubs. Het volbrengen van deze taak bleek veel moeilijker dan de samenstellers dachten; veel archiefmateriaal is verloren gegaan dan wel onvindbaar een handicap bij het produceren van een echt jubileumboek. Gekozen is daarom voor een andere opzet. Van de bij de W.H.D.B. aangesloten verenigingen is verzocht om in het kort iets te vertellen over het wel en wee van die verenigingen in de loop der jaren. Dit kon gebeuren aan de hand van een vragenlijst. Van de meeste verenigingen is een reactie binnengekomen; deze reacties zijn door de samenstellers opgenomen en samen vormen zij dit speciale nummer van ons bondsorgaan. Al met al is deze uitgave zeer lezenswaard geworden, niet in het minst door de manier waarop door de clubs is gereageerd. De samenstellers hopen dat deze uitgave een opstapje kan zijn naar een echt jubileumboek, met daarin ook aandacht voor de voorloper van de W.H.D.B.! de H.D.D.B.! en een geschiedenis van de W.H.D.B. zelf. Wellicht kan een dergelijk boekje het licht zien over 5 jaar, bij het 75-jarig bestaan van de W.H.D.B.
De samenstellers spreken de hoop uit dat U veel plezier zult beleven aan dit nummer van Zwart op Wit; reacties van Uw kant zijn van harte welkom.

De samenstellers
B. Douma
J. Smit

DC VELO

Op 15 december 1935 werd het initiatief genomen om tot oprichting te komen van een dam en schaakclub. De notulen van deze eerste bijeenkomst is tevens de inleiding van het verslag.

Oprichtingsvergadering van de R.K.Dam en Schaakvereniging op zondag 15 december 1935.

Om 12 uur verzamelde verschillende schaak en damliefhebbers zich in een zaaltje van het verenigingsgebouw. Na een korte inleiding omtrent het doel der vereniging worden de volgende besluiten genomen. Er zullen aangeschaft worden tien speelborden, vijf schaak en damspelen. De kosten hiervan worden begroot op 30 gulden, welke bestreden zullen worden uit renteloze voorschotten van de leden zelf. Een later voorstel van een der aanwezigen om aandeeltjes te maken van f,50 ct. wordt met algemene stemmen aangenomen. Door de leden werd voor f 30,50 aan aandelen genomen. Als speelavond werd gekozen de dinsdagavond van 19.00 uur tot 10.00 uur. Voorlopig wordt er nog niet gespeeld. De eerste speelavond zal zijn dinsdag 7 januari 1936.
Nadat tot bestuursleden zijn gekozen de heren, N.Hofstede, C.Dekkers en N.Boelrijk, en men nog enige tijd had beraadslaagd over de naam, sluit de voorzitter de vergadering. In totaal werd de vergadering bijgewoond door 1 dame en 21 heren, welke zich allen als lid opgaven. Moge God deze nieuwe vereniging, welke een schoon en edel doel nastreeft met bloei en rijke zegen overladen.

Was getekend: N.Boelrijk.

Een week later moest men weer bij elkaar komen omdat de zaal te klein was en men uitbreiding van materiaal nodig achtte. De naam van de vereniging wordt VEVA (verdedigd en val aan).

Jaarverslag 1936. Ontvangsten f 95,80. Uitgaven f 92,78 batig saldo van f 3,02. Op 4 september 1936 wordt besloten om de vereniging te splitsen in een afdeling dammen en een afdeling schaken.

Bestuursvergadering 6 augustus 1937.

Een citaat uit de bestuursvergadering ten aanzien van het speellokaal; De billardzaal in het verenigingsgebouw is te huren voor fl.00 per avond + .0,25 ct voor de heer Holtkamp de zaalbeheerder. Ledenbestand, 23 leden.

Bestuursvergadering 7 juli 1938.
Besloten werd om de zaalbeheerder dhr. Holtkamp nog f 3,50 te geven voor het afgelopen seizoen. Van lieverlee kregen de dammers de smaak te pakken. De heer A. Duindam werd de eerste clubkampioen. De heer J.v.d.Voort werd in 1938 kampioen van de 2e klas van het district Den Haag. In dat jaar sloot men zich aan bij de Katholieke Haagse Dambond.
Dat jaar was er een batig saldo van f 1,86. De contributie bedroeg 12 cent per lid, de jeugd betaalde 6 cent.
De oorlogsjaren waren voor tal van clubs en verenigingen een probleem in verband door te werkstelling in Duitsland. Het viel niet mee om behoorlijk aan de competitie deel te nemen. De dammers van Veva zagen zich genoodzaakt om verschillende keren van zaal te veranderen.
In het jaar 1943 waren er nog maar 9 dammers. In 1945 zag men zich genoodzaakt om vanwege de kou te verhuizen naar café Sprinkhuizen.
Op 15 december 1945 bestond de vereniging 10 jaar. Dit feit werd herdacht met een H.Mis en feestavond op 16 december. Met heel bescheiden middelen hadden de dammers en schakers toch nog een leuk feest gevierd.

Jaarvergadering 1947 15 dammers.

1950-1951. 10 dammers. 4e plaats in de bondscompetitie.

In het jaar 1952 begonnen zich donkere wolken samen te pakken boven de dam en schaakvereniging. Een achttal schakers vertrok naar elders en de heren Hofstede en Dekkers die vanaf de oprichting in het bestuur hadden gezeten bedankten als bestuurslid.
1952-1953. Beslissingswedstrijd tussen NDV en Veva om het kampioenschap van de HDDB welke door NDV werd gewonnen.

1953-1954.
Onderlinge competitie niet uitgespeeld wegens slechte opkomst. Aan zaalhuur is er dat seizoen f 30,00 betaald wat enigsinds op een slinkse manier is gebeurd. Volgend seizoen zullen wij er voor zo'n koopie niet afkomen.

Jaarvergadering 30 augustus 1954. Aanwezig 10 leden.
Door de heer A.Helderman wordt medegedeeld, dat f 30,00 zaalhuur te weinig is, en alvorens met het nieuwe seizoen te beginnen eerst eens te gaan praten met de Pastoor. Besloten werd om de voorzitter daar mee op te knappen, daar dat hem wel is toevertrouwd.

1954 - 1955.

De heer J.v.d.Voort die sinds 1937 bestuurslid was heeft zijn plaats overgedragen aan de heer Cas Schrader.

Een citaat uit het jaarverslag.

Wat de huisvesting aangaat is het dit jaar nogal verhuizen geweest. Vanuit het verenigingsgebouw waar we nog twee maanden in een hoek gezeten hebben, zijn we naar de veilingkantine gegaan. Maar na 3 weken zagen ze ook daar geen brood in ons. Toen zijn we naar de heer A. Helderman gegaan waar we in de voorkamer een plaats kregen en waar gedurende 2 seizoenen werd gespeeld. De bondscompetitie werd wel in de veilingkantine gespeeld.

Het seizoen 57-58 en 58-59 werd er gespeeld bij de heer Jac. Nederpelt thuis.

Tot aan het seizoen 1967 werd er weer gespeeld in de kantine van de Wateringse veiling maar nu wel onder betere omstandigheden.

Op 2 september 1967 vond de fusie plaats tussen Veva en DHD (De Heulse Dammers) uit Kwintsheul en dit is uiteindelijk de redding geweest van beide verenigingen.
Aan de competitie werd deelgenomen door drie tientallen. In het seizoen 1972-1973 promoveert het eerste tiental naar de promotieklasse. De wedstrijden werden sinds de fusie gespeeld in de kantine van de Heulse veiling. In die jaren veranderde men van speellokaal en kwam men terecht bij de SV.Velo. Dit was een tijd van up en downs. De promotieklas ging weer verloren. In het seizoen 1987- 1988 trachtte men het terrein weer te veroveren, maar dat liep even anders. De beslissende match in Schipluiden ging de mist in.
De materiaalkast moest worden opengebroken en men startte met een feestverlichting die de stukken een ander aanzien gaven. Toen het licht op wit was gezet veranderde alles ook het spelbeeld met alle gevolgen van dien.

Op de jaarvergadering gehouden in 1988 besloot voorzitter Piet Helderman die vanaf de jaren 40 regelmatig in het bestuur had gezeten geen bestuursfunctie meer te aanvaarden.
Nou ja, op de jaarvergadering gehouden in augustus 1979 kreeg hij het KNDB speldje opgespeld wegens 40 jaar trouwe dienst.

In het seizoen 1980-1981 is er een kentering ten goede gekomen ten gunste van de damclub. Besloten werd om zich aan te sluiten bij de sportvereniging Velo. Op dat ogenblik was het ledental 14 leden. De naam werd damclub Velo. In het jubileumjaar 1985 telde de damclub Velo 34 senioren, 1 junior, 6 aspiranten en 8 pupillen.
Vanaf 1982 tot 1991 heeft Piet Helderman wederom de voorzitters-hamer gehanteerd en heeft op de jaarvergadering de voorzitters-hamer overgedragen aan de heer Jan de Koning tot op heden.

Afdeling jeugd.
Als men de notulen van al die jaren bekijkt valt het op, dat altijd is getracht om de jeugd te interesseren voor het damspel. Het viel niet altijd mee om een stel knapen bij elkaar te krijgen. In de jaren 1940-1943 was Kees v.d.Helm die het lukte om een achttal jongens bijeen te krijgen. In Kwintsheul was het Henk van Steekelenburg die zich daarvoor inzette. De scholen werden bezocht om damlessen te geven. Piet Helderman, Jan de Koning en Cas Schrader hebben zich hier altijd voor ingezet.

De grote ommekeer kwam in de jaren 1982-1983. Dhr. Kees Arkesteijn die eerst leraar was op de Pius X School en later op de St.Jozefschool werd de grote animator van het schooldammen via de vrije keuzevakken. Op de jaarvergadering gehouden in augustus 1982 werd besloten om te komen tot een jeugdafdeling. Dhr.Arkesteijn werd bereid gevonden om als leider en begeleider op te treden. Dhr. Losekoot zal via het demonstratiebord de jongens de theorie van het damspel proberen eigen te maken. Vanaf dat jaar is het enkel maar voorspoedig gegaan met de jeugd. Rein Losekoot, Henk Vis en later Jan de Koning en Fred de Koning hebben er alles aangedaan om de Velo-jeugd op een hoger plan te brengen. En dat het is gelukt is genoeg bewezen door de resultaten die de jeugd de afgelopen jaren heeft geboekt. Talrijke halve en finales van Nederland zijn er gespeeld. En ook nu nog hebben Jan de Koning en Rein Losekoot er borg voorgestaan dat jeugdigen zich hebben geplaatst voor oa. de halve finale van Nederland voor junioren (Ton v.Adrichem) en de finale van Nederland voor pupillen (Stefan Vollering. Gebleken is, dat als mensen zich er voor in willen zetten, er iets bereikt kan worden.
1993 was voor de damclub Velo ondanks het kampioenschap van het eerste team een droevig jaar. In maart overleed oud-voorzitter Piet Helderman die gedurende meer dan 50 jaar zijn beste krachten had gegeven voor de damclub Velo. Piet helderman werd dan ook onderscheiden met het Erediploma van de KNDB, Erelid van de WHDB en Ere-voorzitter van de damclub Velo.

Damvereniging Naaldwijk.

De vereniging is op 4 september 1920 opgericht door P.v.d. Hoeven en D. Middelburg. Later heeft er een fusie plaatsgevonden met DOS-Naaldwijk. In 1950 telde de vereniging 42 leden. Men is tot nog toe op drie lokaties actief geweest t.w. Torenburg, Binnenhaven en Binnenhof. Als bijzonder lid valt Dirk van der Pol op. De stamvader zat 40 jaar in het bestuur waarvan 38 als voorzitter.

DOS (Door Oefening Sterk)

Omdat het archief voor 1960 ontbreekt is er van het verleden slechts fragmentarische informatie. De vereniging bestond al voor de eerste wereldoorlog in de vorm van een vriendenclub. De officiële oprichtingsdatum is 1 december 1919. Namen van het eerste uur zijn Rhynsburger, Wilmer en Steenbeek.
DOS heeft tot nog twee maal meegedaan aan de landelijke competitie. Sterke speles geven meestal de voorkeur aan andere verenigingen. Verscheidene wereldkampioenen zijn naar Delft gehaald: Koeperman, Andreiko, Roozenburg, v.d.Wal, Wiersma en Deslauriers. Dhr. Roozenburg (niet de wereldkampioen) is sinds 1950 onafgebroken lid van het bestuur van DOS. Uit het autoloze tijdperk wordt nog gemeld dat het soms voorkwam dat de competitiewedstrijden zo laat uit waren dat er geen openbaar vervoer meer was. Dit betekende dat men te voet huiswaarts ging.

MDV (Monsterse damvereniging)

De Monsterse Damvereniging werd op 17 november 1922 opgericht door een driemanschap en wel de heren Nic.v.d.Ende (naar ik meen de vader van Frans en Jack), B.H.den Drijver en J.Looien.
Zij vormden ook het eerste bestuur.
Nog in het eerste damseizoen (1922-1923! werd het bestuur aangevuld met de leden G.Verkade (de vader van Jan en Arie) en Nic.Storm Czn. De clubavonden werden gehouden in zaal Verkaden aan de 's-Gravenzandseweg. Een zekere heer D.v. Nieuwkerk (een schoolmeester, die in Monster woonde maar bij een Haagse vereniging speelde) gaf op de eerste clubavond een damsimultaan en won maar liefst met 22-0 ! Niet zo'n best resultaat dus voor MDV, maar gezellig was het er wel (althans volgens de eerste notulen) ! Later in hetzelfde seizoen speelde deze heer van Nieuwkerk opnieuw simultaan tegen MDV-spelers en won nu nog "slechts" met 27-7 ! Niet alleen een beter resultaat voor MDV, maar er zat ook groei in de vereniging.

In het damseizoen 1923-1924 is de vereniging verhuisd naar de Chr.Bewaarschool gelegen aan de huidige Havenstraat. De contributie was in die tijd f 10,00 per jaar. Op 11 februari 1924 vond er weer een vergadering plaats en daar werden onderandere de volgende besluiten genomen:

- met elf voorstemmers en zeven tegenstemmers werd besloten om voor f 10,00 aan prijzen te gaan verdammen.
- een kascommissie werd ingesteld bestaande uit de heren Abr.v.d.Nol, W.de Zoete en M.v.Waveren.
- een voorstel om het kassaldo op de rijkspostspaarbank te zetten werd bijna unaniem verworpen om de eenvoudige reden, dat er bijna geen geld in de kas zat !

In het seizoen 1924 - 1925 werd het bestuur uitgebreid om de zaken wat beter aan te kunnen pakken. Een vriendschappelijke wedstrijd tegen de Naaldwijkse Damvereniging eindigde onbeslist: 11 -11. Opmerkelijk was, dat de bovenste zes borden negen bordpunten behaalden en de onderste vijf borden slechts twee. Bij MDV speelden maar liefst drie v.d. Ende's mee ! Zij waren goed voor vier bordpunten. In het seizoen 1925 - 1926 deed MDV voor het eerst mee aan de competitie en speelden in de derde klasse van de toenmalige HDDB. MDV eindigde achter RDG (!) als tweede, een prima resultaat dus. Aan het einde van het damseizoen 1925 - 1926 telde MDV nog maar 12 leden.
Het ging niet goed met de vereniging.

In het damseizoen 1927 - 1928 werd MDV (er was maar één tiental) kampioen van de 3e klasse HDDB. Een uitstekende prestatie. De kwaliteit van de vereniging was goed, maar de kwantiteit ontbrak ! In dat seizoen werden ook voor het eerst Westlandse Kampioenschappen gehouden. Enkelen MDV-ers deden hier aan mee, maar moesten de strijd staken vanwege ..... weersomstandigheden. Dat moet dus een barre winter geweest zijn, terwijl het vervoer toen ook nog te wensen overliet.

Vanaf het damseizoen 1927 - 1928 gaat het bergopwaarts met de vereniging. Het aantal leden stijgt tot 25 en - na enig geharrewar doen er twee tientallen mee in de 3e klasse HDDB (MDV 1 had de promotie naar de 2e klasse niet gehaald). Een naam die nu regelmatig opduikt is die van de heer Soeteman een drogist uit s' s-Gravenzande, die veel voor MDV heeft gedaan en tevens een aantal jaren voorzitter is geweest. MDV 1 wordt in dit damseizoen weer kampioen en promoveert naar de 2e klasse, dankzij het ingrijpen van de Heer Soeteman en de HDDB want de promotiewedstrijden worden verloren.

In het seizoen 1930 - 1931 eindigt MDV 1 als tweede in de 2e klasse en wordt MDV 2 kampioen van de 3e klasse. Duidelijk is nu ook te merken dat de crisisjaren hun invloed hebben op de dammerij. Regelmatig is er sprake van een lege clubkas en zelfs van tekorten. Het tienjarig bestaan van de vereniging in 1932 wordt dan ook heel sober gevierd.

In het seizoen 1933 - 1934 wordt MDV 1 kampioen van de 1e klasse en speelt mee voor het Nederlands kampioenschap 1e klasse. Gewonnen wordt o.a. van Amsterdam en Haarlem en verloren van Rotterdam. Een tweede plaats wordt behaald; voorwaar een pracht resultaat. Eind 1934 vertrekt de toenmalige voorzitter, de heer Soeteman, naar Den Haag (Om daar te dammen of verhuist hij ?). Eind 1935 wordt de heer O.J. Kuiper voorzitter van de vereniging. In het volgend seizoen weet de heer Kuiper de bekende Franse damgrootmeester de heer Reichenbach naar Monster te halen om een simultaanseance te spelen.

MDV 1 wordt in het seizoen 1936 - 1937 weer kampioen van de 1e klasse en promoveert naar de hoofdklasse, Dit wordt gevierd en hoe ! De voorzitter van de HDDB is daarbij aanwezig en verklaart Monster ook tot kampioen feestvieren. Het laatst bekend zijnde verslag voor het begin van de tweede wereldoorlog is gedateerd op 14 augustus 1939. Hierna ligt het clubleven stil tot aan het einde van de tweede wereldoorlog.

De gebroeders Verkade attendeerden mij er op dat vader Verkade ook behoorde tot een van de oprichters van MDV. Dit even ter aanvulling op mijn eerste stukje proza over de geschiedenis van onze vereniging.

Op 27 augustus 1945 wordt de draad weer opgepakt en vindt een ledenvergadering plaats. Jan v.d. Ende wordt de nieuwe voorzitter, terwijl ook Leen Vellekoop, Harry Zuyderwijk en Piet Verkade deel gaan uitmaken van het nieuwe bestuur. Gespeeld wordt nu in Hotel, Overheijde gelegen aan de Choorstraat. In het seizoen 1945-1946 eindigt MDV 1 op een gedeelde eerste plaats, samen met LDC uit De Lier. In 1947 wordt het 25-jarige bestaan van de damclub op grootse wijze gevierd. In dit jaar ontpopt Dirk Kuiper zich als een groot propagandist van de damsport. Naast een "ijzersterke" clubspeler is hij tevens een "ijzersterke" simultaanspeler. Met drie tientallen wordt er nu deelgenomen aan de competitie. MDV I wordt zelfs kampioen maar de promotie naar de hoofdklasse wordt net niet gehaald.

In het seizoen 1948-1949 worden alle drie de tientallen kampioen (!) en MDV 1 promoveert nu wel naar de hoofdklasse. De toenmalige wereldkampioen Piet Roozenburg speelt in dat jaar een simultaanseance tegen 40 dammers, overwegend leden van MDV en staat slechts 12 punten af aan zijn tegenstanders. De hierop volgende twee seizoenen zien we het ledental stijgen tot bijna 45. Met vier tientallen wordt nu, met wisselend succes , deelgenomen aan de competitie. Ook vindt er weer een bestuurswijziging plaats. Zo zien we onderandere dat in het seizoen 1954-1955 Cor Storm de bestuursplaats inneemt van Nic.Storm. De laatste wordt tot ere-lid gebombardeerd. In 1958 wordt Dirk Kuiper kampioen van het Westland en het jaar daarop Frans v.d. Ende, toen nog lid van de damclub te 's-Gravenzande. We maken nu een sprongetje naar het seizoen 1962-1963. MDV wordt nu versterkt met een aantal dammers uit 's-Gravenzande daar het niet mogelijk bleek in 's-Gravenzande een damclub te handhaven. MDV gaat nu zowel kwalitatief als kwantitatief omhoog. Ook wordt dit jaar het 40-jarig hestaan gevierd met een daverende receptie. Het seizoen 1963-1964 is een succesvol seizoen. MDV 2 en 3 worden kampioen terwijl de overige teams hoog eindigen. Frans van der Ende behaalt het hoogste aantal bordpunten voor MDV 1 terwijl Frans Boers dit presteert voor MDV 3 . Ook is het wel aardig om te weten dat: de eerste 30 spelers voor de onderlinge competitie in 2 groepen worden ingedeeld, in de eene groep de even nummers en in de andere groep de oneven nummers. " Er wordt dus gespeeld in twee groepen die beide even sterk zijn.

Het is maar een weet!! Cor Storm organiseert voor de tweede maal de Westlandse Kampioenschappen met maar liefst 104 deelnemers, waarvan 22 MDV'ers. De nieuwe Westlandse kampioen wordt Wim Hanemaaier. Gert Jan Voois wordt Westlands jeugdkampioen. Dirk Kuiper organiseert voor MDV weer het jaarlijks uitstapje, dit keer richting Arnhem met op de terugreis een grandioos diner in Leersum.

In het seizoen 1964-1965 promoveert MDV 1 naar de provinciale hoofdklasse, dit na gespeelde promotie-wedstrijden tegen Gouda (0) Rijsoord (1) en Rijnsburg (2). Drie punten uit drie wedstrijden dus precies voldoende om te promoveren. Ook MDV 3 wordt kampioen met 18 punten uit 9 wedstrijden !! Piet Solleveld wordt jeugdkampioen van het Westland. Na een jarenlange traditie wordt ons clublokaal Hotel Overheijde verwisseld voor het R.K. Verenigingsgebouw. Door wisseling van eigenaar wordt de zaalhuur te hoog. In het jaarverslag over het seizoen 1965-1966 lezen we echter, dat MDV weer terugkeert naar Hotel Overheijde. In dit seizoen promoveert MDV2 naar de Hoofdklasse. De overige teams weten zich goed de handhaven.
Topscoorder voor MDV 1 met 14 punten is dit jaar Jan Verkade. Topscoorder van MDV 2 -met 13 punten- is dit jaar Arend Ruygrok. MDV 3 kent dit jaar 2 topscoorders -beide met 13 punten- en wel: Leen Kuiper en Gerrit Boers. Het westlands kampioenschap gaat dit jaar naar Jaap van Dijk (Frans van der Ende wordt tweede). Ook is er dit jaar sprake van een Druiventournooi. In groep B van dit tournooi wordt Huib Storm kampipen. In het jaarverslag over het seizoen 1966-1967 en in de notulen van 17 augustus 1967 vorden drie leden in het zonnetje gezet. Cor Storm wordt veel lof toegezwaaid voor de vele damaktiviteiten die hij organiseert, bijvoorbeeld de blind-simultaan van Tonny (!) Sybrands en de grote simultaanwedstrijd met Baba Sy, Tjecholow en Andreiko en (vanzelfsprekend) de Westlandkse Kampioenschappen. We zijn aangekomen bij het damseizoen 1967 - 1968. De Monsterse Damvereniging is gegroeid tot de grootste damvereniging van Nederland. Het aantal leden bedraagt ongeveer 66. Met 5 tientallen en één 8-tal wordt deelgenomen aan de competitie. Promotie naar een hogere klasse doet zich dit jaar echter niet voor. Het 4e tiental, het voorgaand jaar gepromoveerd naar de 2e klasse, degradeert zelfs weer naar de 3e klasse. Wat ik niet begrijp is dat er in het jaarverslag over het seizoen 1967-1968 staat: Het hoogst aantal punten in de competitie werd in het eerste gehaald door de heer C.J.Storm...." Klopt dit ? Wie helpt mij uit de droom ? Of heb ik Cor altijd onderschat, zoals hij mij altijd heeft onderschat ?

In het Westlandse damkampioenschap wordt dit jaar Jac.van der Ende kampioen en eindigt zijn broer Frans op de tweede plaats. Ook vinden er weer simultaanseances plaats waarbij we de namen tegenkomen van Koeperman, Sybrands, Andreiko en Moskovory. Kortom de damsport leeft in Monster en in het gehele Westland. Ook in het seizoen 1968-1969 wordt er geen tiental of achttal kampioen. Wel worden er weer vele damaktiviteiten georganiseerd. Voor Koos Snijder is het misschien leuk om te weten, dat MDV 1 de tweede competitie-wedstrijd met 12 - 8 verliest tegen zijn oude club Charlois ! J.Weerheijm haalt het hoogste aantal bordpunten voor MDV 1 binnen. Voor MDV 2,3,4,5 en 6 zijn dat resp. A. Ruygrok, C. Boorsma, L. Kuiper, H. Koene en J. Boogaard. Ook wordt er gestart met schooldamwedstrijden. Er melden zich maar liefst 170 scholieren. De namen van C. Witzier, F. v.d. Ende J.zn en (vanzelfsprekend) C.J.Storm zijn hier onlosmakelijk aan verbonden. J.Storm wordt jeugdkampioen van Zuid-Holland en J. Weerheijm wordt de nieuwe Westlandse kampioen. H. Langenberg wordt kampioen in de 1e klasse van het Druivendamtournooi. Er wordt zelfs gedamd in Spekholzerheide, waar dat ook moge liggen.
In dit seizoen overlijdt ons bekende lid R.A. Flinterman.

In het seizoen 1969-1970 wordt er met zes tientallen deelgenomen aan de competitie. Het 3e tiental wordt kampioen en promoveert naar de 1e klasse. H.v. Gaalen haalt de meeste punten binnen voor dit tiental. Ook bezit MDV nog steeds een levendige en succesrijke jeugdafdeling. De gedachten gaan uit om met een zevende tiental aan de competitie deel te gaan nemen.
In het seizoen 1970-1971 weet MDV 1 dan eindelijk het zozeer begeerde kampioenschap van Zuid-Holland te behalen en promoveert naar de landelijke hoofdklasse. Rij een zeer geslaagde feest-avond is ook B. en W. van Monster vertegenwoordigd en wordt een damklok namens B. en W. in ontvangst genomen. F.Slot wordt niet alleen clubkampioen maar ook de nieuwe Westlandse kampioen.
J. Weerheijm wordt de nieuwe Westlandse sneldamkampioen. In de 1e klasse wordt dit L. Vellekoop. Ook worden er voorbereidingen getroffen om het 50-jarig bestaan van MDV op grootse wijze te vieren.
Het damseizoen 1972 - 1973 staat in het teken van het 50-jarig bestaan. Op 26 augustus geeft Ton Sybrands voor een 50-tal jeugdige dammers een simultaanpartij. Hij wint bijna alle partijen. Een jubileumboekje verschijnt en op 2 november vindt er een druk bezochte receptie plaats in gebouw De Haven. Door de heer A.J.Ivens, directeur van het bondsbureau, worden onderscheidingen uitgereikt en wel aan J.van der Ende, 50 jaar lid en 27 jaar voorzitter. Verder aan Jac.van der Ende, D.J.Kui-

per en L.Vellekoop. Zij zijn ruim 40 jaar lid van de dambond. H.J.ZuyderwiJk wordt onderscheiden wegens het vele jaren uitoefenen van MDV-bestuursfuncties. Verdere bekende aanwezigen uit het dammerswereldje van destijds ziJn, de heren Vorselman, Vink, v.d.Pol, v.d.Eijk en van den Muyzenberg. Mr.L.B. van den Muyzenberg is ook aanwezig op de feestavond die op 24 november plaatsvindt. Hij verricht de trekking van de verloting en is zo enthousiast over de feestavond, dat hij zich opgeeft als niet-dammend lid van MDV. Het aantal aanwezigen op deze feestavond bedraagt ongeveer 140. De volgende dag valt er echter een schaduw over het feest. Voorzitter J.van der Ende wordt getroffen door een hartinfarct. Voor wat betreft de damprestaties in dit jubileumjaar het volgende. Zes tientallen en twee achttallen doen mee aan de competitie ! Het eerste eindigt, even als het jaar daarvOor, op de tweede plaats. Topscoorder voor het eerste is F.Slot met 11 punten uit 7 wedstrijden. Alleen het vierde tiental wordt kampioen en promoveert naar de eerste klasse. De heren A.Storm (uit Wateringen) en P.Solleveld behalen samen het hoogste aantal punten voor dit vierde tiental.
In de vierde klasse doet zich het merkwaardige feit voor, dat het achtste als tweede en het zevende als laatste eindigt. Het zevende degradeert echter niet, maar promoveert in de plaats van het achtste naar de derde klasse ! De overige teams weten zich te handhaven. In dit seizoen wordt F.Slot zowel Westlands- als clubkampioen. C.Witzier damt de gehele zomer door met ziJn jeugd. De tweede voorzitter C.Storm neemt voorlopig het voorzitterschap van J.van der Ende over en leidt ook de jaarvergadering die op 16 augustus 1973 wordt gehouden. Vanzelfsprekend wordt er teruggekeken op " het grote feest ". Vooral de penningmeester van het feestcomité G.Boers (en zijn vrouw) worden in het zonnetje gezet. De contributie wordt verhoogd naar f 56,00.
In het damseizoen 1973 - 1974 eindigt MDV 1 voor de derde keer als tweede ! Ook MDV 2, spelend in de districtshoofdklasse, eindigt als tweede. Alle overige teams degraderen ! In dit seizoen wordt de jeugdige Bert BlankestiJn clubkampioen. Ook wordt er geconstateerd dat vele dammers het laten afweten in de onderlinge competitie. Hier moet iets aan gedaan worden. 's-Zomers damt C.Witzier er weer lustig op los met de jeugd, hoewel het vaak voorkomt dar er meer ouderen aanwezig zijn dan jongeren.
In het seizoen 1974-1975 vindt er een belangrijke bestuurswisseling plaats. Cor Storm wordt definitief voorzitter en tevens wedstrijdleider. Harry ZuyderwiJk blijft secretaris,terwijl Dick Dibbets de nieuwe penningmeester wordt. Cor Witzier blijft jeugdleider. Het aantal leden loopt wat terug. Het eerste weet zich maar net te handhaven. Jan Weerheym wordt kampioen van

de ZHDB en eindigt als tweede van Zuid-Holland. De Immanuelschool wordt schoolkampioen van het Westland bij het lager-onderwijs en de Morgenster mavo bij het voortgezet-onderwiJs. Jac.van der Ende wordt clubkampioen. Van de 24 MDV-deelnemers aan het Westlands Damkampioenschap vallen er heel wat in de priJzen. Jan Weerheym wordt kampioen in de hoofdklasse. Martin van der Hout eindigt als derde in de 1e klasse A. Gert Jan Voois wordt echter eerste in de 1e klasse 3. Kampioen in de 2e klasse wordt Ferry Ruygrok en zelfs Joop Buurman valt in de prijzen door als derde te eindigen in de 3e klasse B!. Hoewel er ook in de zomer wordt gedamd, valt de opkomst wat tegen. In het seizoen 1975-1976 treed Harry Zuyderwijk af als secretaris en wordt opgevolgd door Henk Langenberg. Harry ZuyderwiJk wordt benoemd als ere-lid van MDV. René Troost neemt de plaats in van Dick Dibbets als oenningmeester. De contributie wordt verhoogd van f 60,-- naar f 68,-- (!) want er blijkt een nadelig saldo te zijn van f 345,--. Zaal Overheyde krijgt een nieuwe eigenaar en wordt tevens verbouwd. Cor Witzier wordt barkeeper voor MDV ! Martin van der Hout wordt de opvolger van Cor Witzier als jeugdleider. In dit seizoen worden er per lid gemiddeld 21 partijen gedamd voor de onderlinge ! De redactie van Damtroef gaat over van J.Storm naar A.J.Storm.
De nieuwe redacteur wordt bijgestaan door vier leden ! Het voorstel wordt gedaan om contributiewanbetalers op te nemen in Damtroef. Dit voorstel wordt echter afgewezen. Verder wordt er in de notulen over dit seizoen weinig vermeld over de damprestaties van MDV-leden.
Enkele gegevens over de Monsterse Damvereniging na 1 augustus 1975. C.J.Storm wordt per 1 augustus 1974 de nieuwe voorzitter van M.D.V.. Hij blijft voorzitter tot 1 augustus 1979. H.Langenberg wordt per 1 augustus 1975 de nieuwe secretaris. Hij volgt H.J.ZuyderwiJk op, die ruim 30 Jaar deel uitmaakte van het bestuur. Zeer aktief voor M.D.V. zijn in deze jaren tevens C.Witzier (wedstrijdleider) en M. van der Hout (jeugdleider).
De jaren zeventig kenmerken zich door vele damaktiviteiten, waaronder een bloeiende Jeugdafdeling en een denderend feest bij het 60-jarig bestaan. Per 1 augustus 1979 wordt A.J. Storm voorzitter. Helaas vindt er in 1981 een "damscheuring" plaats binnen M.D.V. en wordt op 12 Juni 1981 D.V. Ter Heijde opgericht. De Gemeente Monster is dan 3 damverenigingen rijk, t.w. P.D.V., M.D.V. en D.V. Ter HeiJde. Mede dank zij het aantrekken van spelers van elders, o.a. van de damvereniging te Loosduinen die per 1 augustus 1983 is gestopt, is D.V. Ter Heijde in de eerste jaren van haar bestaan een gezonde vereniging.
In juni 1985 vinden er weer fusie-besprekingen plaats tussen M.D.V. en D.V. Ter HeiJde, daar men wel inziet dat drie

verenigingen binnen één gemeente wat te veel van het goede is. Maart 1987 vindt de fusie daadwerkeliJk plaats. Bij M.D.V. is A.J.Storm inmiddels afgetreden als voorzitter. Hij wordt per 1 augustus 1983 opgevolgd door L.Vellekoop. Dat de fusie zo snel plaatsgevonden heeft is o.a. te danken aan de levenswijsheid van L.Vellekoop. Ingaande 1 augustus 1988 wordt J.W.Kruithof de nieuwe voorzitter van M.D.V.

Heden
M.D.V. is weer als van ouds één vriendenclub en telt ongeveer 30 leden. M.D.V. 1 speelt in de hoofdklasse van de WHDB.
M.D.V. 2 en M.D.V. 3 spelen in de tweede klasse van de WHDB.
M.D.V. heeft twee ere-leden en wel L.Vellekoop en C.J. Storm.
H.Storm is lid van verdienste.

RDG/DIO

DIO (Door Inspanning Ontspanning)

De vereniging Door Inspanning Ontspanning DIO is op 22 maart 1906 opgericht. De initiatiefnemers waren J. Prager, E. Heering, A. Bekker, P.H. Metz en J.C.v. Elck. De ontwikkeling van het ledenaantal kende een hoogtepunt rond 1947/48 met 60 leden. Deze stijging is typerend voor de vlucht die het damspel na de oorlog heeft gehad. Hoogtepunt op sportief terrein was het behalen van het kampioenschap van Nederland in 1932.
Hiernaast is de vereniging diverse malen kampioen van ons District geweest. In 1938. 1953 en 1954 waren ze kampioen van Zuid-Holland. Ter realisering van een eigen onderkomen heeft de vereniging lange tijd een samenwerking gehad met de korfbalvereniging Dubbel Zes. Dit clubhuis werd gedeeld met de korfbalvereniging Dubbel Zes en met de softbalspeelsters van Hygiea. In 1989 vondt er een samenvoeging met RDG plaats.

Anecdote (bron Haagsche Courant 16 jan. 1956)
Wedstrijdleide P.J. Doon heeft een grote naamplaat op de deur. Damvereniging DIO - P.J. Doon, wedstrijdleider. Hij kreeg daarom bezoek van een belastingsinspecteur, die op Doons gezegde: "ik betaal toch loonbelasting op kantoor", antwoordde: "ja maar U bent toch organisator van damwedstrijden ook!"
Nu moet u weten, dat Doorn inderdaad 90% van zijn vrije tijd aan het dammen geeft, maar er nog nooit een cent wijzer van werd. Daarvan kon hij de ambtenaar moeilijk overtuigen. Zoiets kan iemand toch alleen maar doen door er aan te verdienen, was kennelijk de gedachte van de knecht van de fiscus.

Uit het zelfde artikel:
In 1918 was DIO ook heel dicht bij het Nationaal clubkampioenschap. Het eindigde nl. gelijk met DOS uit Amsterdam met Springer aan bord 1. De barage werd 10-10, een tweede maal weer gelijk. Door allerlei omstandigheden is het toen niet meer tot een beslissing gekomen. Feitelijk kunnen we dus zeggen, dat DIO anderhalf maal kampioen van Nederland was.

De clubgeest wordt gekenmerkt als uitstekend. Een zeer democratische club, waaronder het strenge regime van de eerder genoemde Doon zeer serieus de "huishoudelijke" wedstrijd wordt gespeeld, waardoor het spelpeil over de gehele linie hoog is. Want de sterke speelt er met genoegen met de zwakkere.
De leden van DIO komen uit alle gezindten en maatschappelijke standen. Zij vormen een ware vriendenkring.

De eeuwige rivaal in de beginperiode was de vereniging met de mooie naam Mutua Delectatio. Later werd deze rol overgenomen door RDG. Wijlen A. Ivens heeft uit deze periode wel eens opgemerkt dat een wedstrijd tussen DIO en RDG in de Haagse regio als een Ajax - Feijenoord werd opgevat. Op ministeries werd er over gesproken alsof het een belangrijke interland betrof.

Een stukje van de Hendrik van de Hoek secretaris van de propaganda commissie uit oktober 1907 aan de oprichter van DIO vermeld het volgende.

Damvereeniging Constant Rotterdam okt 29 1907
Hotel Coomans
Rotterdam

Den Heer J. Prager 's Gravenhage

Waarde Heer,

De Bond moet trachten meer verenigingen te stichten, vooral in Zuid Holland, dat was het devies. Ik kan u mededeelen dat sinds Woerden met 25 leden is toegetreden, Schiedam bezocht ik verleden week en ik heb goeden moed ook die vereniging binnen korten tijd te zien toetreden. Nu is het plan van onze propaganda commissie in Delft een damvereniging op te richten. Twee inwoners uit Delft J. Feber 49 Choorstraat, W. Oosterbaan 22 Geer, Delft vroegen mij reeds om een damreglement. Zijn u nog meer damliefhebbers aldaar bekend ?
En is uwe vereniging bereid bij een propaganda avond aldaar mede te werken ?
Weet U aldaar een goede zaal te krijgen ?
Gaarne vernam ik op deze vragen uw antwoord verblijf inmiddels

Hoogachtend Hendrik van de Hoek
secretaris Propaganda commissie

Constant

Het antwoord op deze brief was alsvolgt:

Haagsche Damvereeniging D.I.O 's Gravenhage 8 December 1907
(Door Inspanning Ontspanning)

Den Weledl: Heere Henri J.v.d. Broek
Rotterdam

Waarde Heer,
Uw diversen van 29 Oct: 30 Oct: 25 en 11 Nov: zijn de er bijgevoegde bijlagen in mijn bezit en maak ik U bizonder mijn excuses dat ik door omstandigheden U zoo lang op antwoord heb doen wachten, hetgeen mij zeeer spijt. En nu ter Zake: Te Delft ken ik geen damspelers, echter is de verg: "DIO" bereid iemand van het bestuur gaarne beschikbaar te stellen om er te helpen een club te stichten en gaarne er borden en schijven voor te leenen. Naar een zaal zal ik binnenkort informeren en de Heeren Feber en Oosterbaan bezoeken. Is het nog tijd ?
De statuten der Verg: "DIO" worden U nog voor 15 dezer gezonden met de gegevens benodigd tot het aanvragen de Kon: goedkeuring, waarvoor bij voorbaad dank namens de Verg: "DIO".

Het adres van onzen Secretaris nu bij den Heer Louis van Rees Amst: Veerkade 32a (onderwijzer)

Penningmeester:
Everardus Heering
van Swietenstraat 49 (kok)

Het oprichtingsdocument luidt als volgt:

Haagsche Damvereniging
D.I.O.
"door inspanning ontspanning"
Opgericht en gevestigd te s' Gravenhage
den 22e maart 1906

Op den 22e maart 1906 werd opgericht bovengenoemde vereeniging door de navolgende Heeren: en werden gekozen tot de achter hunnen namen vermelde functien;

Den Heer J. Prager	President
Den Heer P.H. Metz	Lid Ballotagecomm:
Den Heer H.C. van Elck	Lid Ballogagecomm:
Den Heer J.C. van Elck	Secretaris
Den Heer A. Bekker	Penningmeestet

Notulen de Alg: Vergadering van
22 Maart 1906
Ten huize van de President, Sweelinckstr.

De President opent de vergadering en spreekt de wensch uit dat de pas opgerichte vereeniging blijken mag geven van bloei en levenskracht, waarmede de overige leden instemmen, vervolgens wordt overgegaan tot het maken van der statuten welke diezelfde avond worden vastgesteld en door de aanwezige leden worden goedgekeurd en aangenomen, daarna sluit de voorzitter de vergadering.

Brief Nederlandse Dambond
gevestigd te Amsterdam
A.C. v. Wageningen
Haarlemmer Houttuinen 44a

Amsterdam 8 april 1913

Geachte Heer Schouten !

Daar D.I.O., uw vereniging, de kampioen der Zuidelijke 2e klasse is zijn nog beslissingswedstrijden nodig met de andere kampioenen: Damclub Haarlem en waarschijnlijk Wormerveer. Mijn bedoeling met dit schrijven is om in afwachting van Wormerveers definitief kampioenschap, dat wel spoedig er komen zal U te vragen of U maar vast in het strijdperk wilt treden tegen Haarlem. Haarlem zou gaarne op een weekdag willen, dus 's avonds, maar om de partijen uit te krijgen (Het later uitspelen wordt door mij beslist niet toegestaan) is dan vroeg te beginnen noodzaak. De Haarlemsche vrienden willen dan naar den Haag komen om zoo mogelijk 7 a 7 1/4 uur te beginnen. Later beginnen met een wedstrijd is beslist af te raden, daar de boel dan allicht niet uitkomt. Wilt u mij eens berichten of voor een keertje dit uw vereeniging niet mogelijk zou zijn en zoo ja, op welken dag dat U de wedstrijd dan zoudt willen zien vastgesteld.

Met vriendelijke groeten, verblijf ik intusschen
Uwvriend

A.C.v.Wageningen

RDG (Residentie Dam Genootschap)

RDG (Residentie Dam Genootschap) is opgericht naar aanleiding van een damsimultaan van dhr.I.Boas (DIO-lid) op 31 maart 1924. De vereniging is samen met 15 andere enthousiasten opgericht door Wieger Hoekstra. Het ledental steeg met vele fluctuaties tot een aantal van 65 leden op 1 april. Vlak voor de samenvoeging, op 1 april 1989, had RDG 64 leden. RDG heeft op achtereenvolgens op de volgende lokaties clubavond: Cafe L'Avenir Valkenboschplein, Cafe Emma Regentesseplein, "De Galerij" Laan van Meerdervoort 419, St. Reges, Nationaal Schaakgebouw v.Speykstraat, Pulchri Lange Voorhout en opnieuw Nationaal Schaakgebouw. Oorspronkelijk was woensdag de clubavond, later werd dit de vrijdagavond. Na de samenvoeging met DIO kwam er een 2e clubavond op de Dinsdag. Het eerste van RDG werd diverse malen kampioen van Nederland, terwijl ook in lokale toernooien (zoals het toernooi om de Zilveren Ooievaar) diverse teeams van RDG vaak hoge ogen gooide. In individueel opzicht heeft RDG grote namen in zijn gelederen (gehad). Wereldkampioen Ben Springer en Wereld, Europees en Nationaal Kampioen (en Erelid) Ton Sijbrands zijn hiervan de meest sprekende voorbeelden. Bijzondere leden zijn Wieger Hoekstra (oprichter/bestuurder), Aad Ivens (bestuurder/organisator), Bert Lapaer (bestuurder in diverse functies) en Peter Vink (bestuurder/organisator).

RDG besluit op van 1 oktober 1925 zich aan te sluiten bij de HDB en met twee tientallen zo mogelijk mee te spelen in de competitie.

Ook het fenomeen damschool was in die tijd ook al bekend want het was diezelfde Wieger Hoekstra die in 1924 een 'damschool' in het leven riep. De 'damschool' waren damlessen in de vorm van kranterubrieken met als kop de EERSTE LES, daarna DAMSCHOOL TWEEDE LES enz.

Toen de club pas twee jaar bestond was men er al in geslaagd om uit te komen in de hoogste klasse van den Ned. Dambond.
De ledenopkomst was in de beginjaren soms ook niet optimaal want in de periode 1928-1929 werd een maatregel uitgevaardigd dat leden niet opgesteld werden die geen 8 a 10 wedstrijden hebben gespeeld op de vereniging zonder aanzien des persoons. Deze enigszins scherpe maatregel is bedoeld om ontstemming van andere leden te voorkomen en de belangen van RDG zo goed mogelijk te behartigen. De leden worden opgeroepen om de vereniging zo sterk mogelijk te maken zodat het komende seizoen met drie getrainde tientallen de strijd kan worden aangebonden.

In 1935 werd een teruglopend ledental op een succesvolle wijze omgebogen naar een stijgend ledental (21 nieuwe leden) door partijen om het wereldkampioenschap (Vos-Reichenbach) in het clublokaal te organiseren. Het organiseren van slechts een partij had een enorme propagandistische werking.

Bij het 15 jarig bestaan van RDG werd het eerste tiental voor de eerste keer kampioen van de hoofdklasse. In het seizoen 1939-1940 werd RDG voor de eerste maal kampioen van Nederland. In de periode voor de oorlog worden regelmatig simultaanseances (waaronder ook blindsimultaan) gehouden door Springer.

Over de oorlogsjaren wordt gemeld dat er een verordening kwam dat men na 10 uur niet meer straat mocht. Omdat genoemd verbod gelukkig niet van lange duur was, is het verzetten van de clubavond op zaterdag of zondag niet nodig gebleken.
Een en ander was ook voor de H.D.D.B. aanleiding om, mocht de competitie niet doorgaan, wat trouwens reeds als vaststaand was beschouwd, iets anders te bedenken. Besloten werd een competitie in Den Haag te spelen tussen alle dam verenigingen, ook die der R.W.D.B. en H.D.B. De aangesloten verenigingen waren het niet eens met het door de H.D.D.B. genomen besluit.
Bij een vergadering die werd belegd tussen de verenigingen H.D.D.B. en N.D.B. werd besloten het genomen besluit van de H.D.D.B. ongedaan te maken en de competitie gewoon door te laten gaan. Er wordt zowel voor als na oorlog jaarlijks om een Miss Blanch Plaquette gestreden (wie was zij ?).
In 1941 wordt RDG voor de tweede keer kampioen van Nederland.
In de oorlogsjaren wordt de RDG-bibliotheek opgericht. Aan het eind van de oorlog werd clubavond gestaakt vanwege het uitgaansverbod na 8 uur, geen verlichting, verwarming en consumpties.
Na de oorlog vinden en op bestuurlijk enkele wijzigingen plaats. RDG besluit evenals alle haagse damverenigingen te bedanken als lid van de H.D.B., daar ze de P.Z.H.D.B. een instelling van moffen niet meer willen erkennen. Opgericht wordt de H.D.B. waarvan Hoekstra voorzitter, Van Wijk 2e secretaris, en Springer technisch adviseur was. Daar de H.D.B. later verklaarde dat de situatie van voor de oorlog hersteld mocht worden, werd overgegaan tot heroprichting van de H.D.D.B. waarin RDG geen bestuursplaats bezette. en verder werden alle clubs weer lid van de H.D.B.
In 1950, 1952, 1957 en 1959 wordt RDG Kampioen van Nederland.
Als gevolg van dit resultaat mocht het Eerste als Nederland. tiental op 23 november de strijd aanbinden tegen Belgie. Deze werd met 12-8 gewonnen.
In 1961 wordt RDG voor de zevende keer kampioen van Nederland.

In 1962 speelde de legendarische grootmeester Baba Sy een simultaan-seance, waarvan de technische leiding door RDG werd verzorgt. Baba Sy speelde aan 45 borden en moest alleen remise toestaan tegen Frans van de Velde en Frans van Rennes.
De totaalscore was 97,7%. In 1971 wordt RDG voor de 8e keer kampioen van Nederland. Men bleef ongeslagen en het was het jongste team wat dat ooit RDG deze titel bezorgde.
In 1972 weet Ton Sijbrands de Russische damsuprematie te doorbreken en wordt wereldkampioen.
In 1972 wordt tevens voor de 9e keer de landstitel door RDG opgeeist. Alle spelers van het eerste tiental speelden met shirts van tapijtcentrale "Alibaba".

Een voorbeeld van verbroedering van verschillende takken van sport is de plezierige traditie om te voetballen tegen de voetbalvereniging Die Haghe. In 1973 wordt gemeld dat Die Haghe met 5-3 gewonnen heeft. Frans van de Velde scoorde twee maal en Pierre Urlings scoorde eenmaal. Na afloop werden er diverse drankjes in de kantine genuttigd ter afsluiting van deze gezellige avond. Dat verschillende takken van sport elkaar zeer wel verdragen werd hier opnieuw gedemonstreerd.
De damwedstrijd tegen voetbalvereniging Die Haghe op 25 mei werd een 12-0 overwinning voor RDG. Het begint eentonig te worden want in 1973 weet RDG voor de 10e maal beslag te leggen op het kampioenschap van Nederland (ongeslagen) wat in het jaar daarop geprolongeerd wordt. In datzelfde jaar verdedigde Ton Sijbrands zijn Wereldtitel op overtuigende wijze tegen Andreiko. Het werd 22-18 in het Haagse Congresgebouw. Nog nooit heeft de damsport zoveel publiciteit gehad al juist in deze periode, betere propaganda voor onze sport is niet denkbaar. Op ondubbelzinnige wijze heeft Ton Sijbrands aangetoond de sterkste dammer ter wereld te zijn. Het aantal leden van RDG steeg naar 114. Om deze belangstelling te kunnen verwerken werd een tweede speelavond ingesteld op de woensdagavond in Scheveningen.
In 1977 voor 12e keer kampioen van Nederland.
De club trok soms ook over de grenzen. Zo zijn er RDG-ers naar Reims geweest op uitnodiging van "Damier Remois", waar de grootmeester Fidele Nimbi de grote animator was. Aan dit internationale Paas-dam-toernooi deden Fransen, Belgen, Italianen, Zwitsers en Nederlanders (RDG) mee. Er werd gespeeld in vier groepen. De heren Swanipersad, Boedhram en Anco Baksoellah deden mee in de ere-klasse. R. Harkisoen en Ahmed Baksoellah in de hoofdklasse, de heren Totaram en Ramdien in de eerste klasse. De dammers in de eerste groep zorgden voor een ware damsensatie op de eerste toernooidag.

Swanipersad verraste Raphael, de heer Boedhram heeft remise laten lopen tegen de Franse Kampioen Cordier en Anco Baksoellah won tegen Menaux (er werd gespeeld volgens het Zwitsers systeem). Anco Baksoellah speelde tegen Gregoire (Belgie) remise, tegen Nimbi liet hij de remise nog glippen. Kampioen in der ere-klasse werd GM Fidele Nimbi, met op de tweede plaats de Franse Kampioen Cordier. Geen van de RDG-ers vielen in de prijzen, maar met het meedoen van de dames gaf dit toernooi een extra charme aan deze lente-happening.
Niet minder dan ZES keer in de laatste 10 jaar voerde Ton Sijbrands het Scheveningen-RDG naar het Nederlands kampioenschap

Een voorbeeldje hoe de jeugd werd benaderd door RDG (krantenartikel datum onbekend).

Jeugddammen bij Scheveningen-Residentie Dam-Genootschap.

Het RDG biedt jongens en meisjes van 10 tot 16 jaar de gelegenheid dammen te leren. Elke woensdagmiddag van een tot vijf uur wordt in ons gebouw Recreon Nieuwe Laantjes 44 (achter de Keizerstraat), gedamd. Het gebruik van borden, schijven en damklokken is GRATIS.
Er is een echte trainer aanwezig van wiens adviezen jullie gebruik kunnen maken. Zowel beginners als
gevorderden zijn welkom om het damspel te leren of om gewoon een gezellig potje te dammen bij een club van naam. Kom maar eens kijken op woensdagmiddag, alleen of met vriendjes of vriendinnetjes.

In 1981 werd Frits Luteijn kampioen van Nederland bij een wat onbekende tak binnen onze damsport nl. correspondentiedammen. Het zal niet bij een keer blijven.

Een variant om jeugd voor het damspel werd door een RDG-er in praktijk gebracht. Zijn liefde voor het damspel werd op een uitzonderlijke wijze uitgedragen en metterdaad gedemonstreerd. Het deed zulks o.m. door zijn gezellig restaurant te Scheveningen gastvrij open te stellen voor het geven van simultaanwedstrijden ten behoeve van jeugdige leerlingen van een nabij gelegen school.
Met volle teugen genoten hij en zijn vrouw van de weldadig aandoende inzet van de jeugdige mensjes om toch maar vooral van een van de prachtige prijzen te bemachtigen, die hij volgaarne ter beschikking had gesteld. Deze prijzen bestonden veelal uit o.m. diners voor het hele gezin, enorme appeltaarten en heerlijke met bonbons gevulde chocolade-eieren.

Ook op deze wijze trachte hij aan jeugdige mensen de liefde voor het damspel en de schoonheid daarvan door te geven.

Vanaf 1989 is RDG gefuseerd met DIO en zijn onder de naam RDG/DIO verder gegaan.

Ontstaan en groei van de Senioren Dam Sociëteit (SDS)

Het allereerste begin bestond uit gesprekken, die het RDG-lid J.F.H. van Mill met diverse dammers voerde om tot een bovengenoemde groep dammers te komen. Dat was in de jaren 1976 en 1977. In de persoon van het RDG-lid A.G. de Winter vond hij een enthousiaste medestander. In hun handen zou iets dergelijks tot een succes kunnen worden. Van Mill lid van verdienste van RDG, jarenlang speler in het eerste tiental, voormalig kampioen van Zuid-Holland en oud-secretaris van de club.
De Winter eveneens lid van verdienste van RDG, oud-voorzitter RDG en altijd bereid diverse werkjes voor RDG op te knappen. Alle begin is echter moeilijk. Geen spelers en geen localiteit. De Winter en zijn echtgenote stelden echter hun huis aan de Hyacintweg no. 6 voor het dammen beschikbaar en wel in september 1977. Dankzij de goede ontvangst van mevrouw De Winter kwamen de spelers steeds graag terug en wel een half jaar lang. Het maximale aantal spelers, dat op één dag kwam, werd tenslotte vijf t.w. De Winter, Van Mill, Jan Bakker, Keulsdom en Arie Ros.
Om de groei te stimuleren besloot men toen om naar een grotere localiteit uit te zien. In die tijd speelden RDG I en II zaterdags hun clubcompetitie in het Centrum Recreon, Nieuwe Laantjes 44 Scheveningen. Mede daardoor belandde de groep in dit Centrum. Dat was in maart 1978. Er moest echter huur betaald worden. De Winter nam de betaling daarvan een half jaar lang voor zijn rekening. Ook zorgde De Winter voor de consumpties, die hij van huis meenam. Daarna was het bestuur van RDG bereid de zaalhuur over te nemen met als doel ledenwinst om zodoende de kosten van huur er uit te halen. Men probeerde van alles om meer spelers aan te trekken. De Winter plaatste zelfs op eigen kosten een advertentie in de Scheveningse Courant. En het bestuur van RDG plaatste telkens een grote advertentie in de Koerier, waarin stond dat er op elke woensdagmiddag van 13.00 - 17.00 uur in Recreon gedamd werd. Ook verschenen er berichtjes in de Koerier. Tenslotte meldden zich enige nieuwe leden.
Maximaal kwamen er in Recreon acht spelers in een keer. Dat was al een voor uitgang. Naast de bovengenoemde verschenen nu ook

F.V. Krul,J. Simmers, Vens, A. de Ruiter, J.A. Beijersbergen en G.M.P.Lapaer. Allemaal RDG-ers. Hoewel leden van andere damclubs welkom waren, bleef het toch een onderonsje. Het gebeurde ook wel eens, dat De Winter en Van Mill met hun beiden in de zaal zaten, maar het was geen reden om de club op te heffen. Recreon berichtte dat de zaalhuur met ingang van 1 januari 1982 aanmerkelijk hoger zou worden. Voor RDG was het bezoek te gering om de verhoogde kosten te dekken. Het is de grote verdienste van ons RDG-lid J.A. Beijersbergen geweest, dat hij zich in verbinding heeft gesteld met de leiding van het gemeentelijke Dienstencentrum Om en Bij, een bejaardencentrum aan de Houtzagersingel no. 9. Beijersbergen fungeerde reeds op vrijwillige basis als medewerker in dit Centrum. Hij kreeg gedaan, dat hier op donderdag 7 januari 1982 de dammers van start konden gaan. De Centrumleidster publiceerde in haar mededelingenblad, dat iedere donderdagmiddag van 13.00 - 16.45 uur gelegenheid werd gegeven om te dammen. Daar Beijersbergen vrijwillig medewerker is van het Dienstencentrum, verzorgt hij namens dit Centrum de dammiddag.
Vanaf dit moment is niets meer in handen van RDG. Het ressorteert eenvoudig onder het Dienstencentrum Om en Bij. De dammersgroep vormt geen club en heeft geen bestuur. Er is uiteraard geen ledenlijst en er wordt geen contributie geïnd. Er is ook geen onderlinge competitié. Iedereen kan spelen met wie hij wil. De meeste spelen zeer geanimeerd enige partijtjes, waarbij druk geanalyseerd wordt. Enigen nemen één of andere stand mee uit een damboek, tijdschrift of krant en bespreken die met anderen. Ook worden er partijen nagespeeld of een speciaal damsysteem besproken, zoals b.v. het systeem Drost. Veel variatie dus.
Lapaer heeft er voor gezorgd, dat er dammateriaal aanwezig is.
Welke mensen bezoeken nu de Damsoos?
Dat zijn tot nu toe in hoofdzaak clubleden en wel van Damclub Den Haag, Dio, Rijswijk, Loosduinen, Gona en RDG. Vandaar dat het niveau van het spel vrij hoog ligt. Ook komen er voormalige clubleden en enige huisdammers.
De dammiddag is in principe bedoeld voor senioren, maar ook jongere komen wel eens op bezoek. En dit laatste bleek geen bezwaar te zijn. Na bovenstaande zal het duidelijk zijn, dat er totaal geen concurrentie van de clubs onderling aanwezig is.
De eerste keer op donderdag 7 januari 1982 kwamen er 10 spelers. Op 24 en 31 maart 1983 waren dat al 20 spelers. Het gehele arsenaal aan spelers bestaat momenteel uit 30 personen. Dit is vooral te danken aan de stimulerende invloed van J.A. Beijersbergen.
Sinds kort heeft de naam Senioren Dam Sociëteit ingang gevonden. Een vinding van Van Mill. Afgekort S.D.S..

De ligging van Om en Bij is zeer gunstig nl. in het centrum van de stad, dichtbij de Prinsegracht, waar talrijke lijnen van het Openbaar Vervoer rijden. Uitstaphalte is Brouwersgracht.
Den Haag is de eerste stad die een dergelijke Damsoos bezit. Een novum dus. Het dammersvlak is hiermede verbreed. Misschien kan elders in Nederland ons voorbeeld gevolgd worden.

De Lier

Damclub de Lier/Lierse Damclub/Damvereniging De Lier kent diverse oprichtingsvergaderingen. Het was een vallen en opstaan. Het eerste feit dateert van 19 december 1926. Evenals bij RDG was ook hier een damsimultaan mede aanleiding om een vereniging op te richten. In een notulenboekje stond "Naar aanleiding van de Heeren van Haasteren en Solleveld om een damsimultaan te spelen, was het gevolg dat de harten warm begonnen te kloppen om hier 'n damclub op te richten. Men begon direct met 20 leden. Naast deze datum worden er ook oprichtingsvergaderingen gemeld op 23 december 1932, 4 oktober 1934 en op 11 oktober 1962 wordt nogmaals een heroprichtingsvergadering gemeld. De notulen vermelden dat de vereniging tussen 1930 en 1932 bewusteloos is geweest. Rond 1935 werd competitie gespeeld in de Westlandsche Bond (waarbij aangesloten waren: Maasdijk, Naaldwijk, Honselersdijk, Schipluiden, 's-Gravenzande en Loosduinen). De damverenigingen uit deze plaatsen waren toen nog niet aangesloten bij de Nederlandsche Dambond (NDB).
Een secretaris uit die periode van vallen en opstaan meldt:

"Het lief en leed werd niet gedragen door de leden tezamen, maar het lief door de leden en het leed door het bestuur"

....."hoewel de damvlam onder de Lierenaars was aangestoken, bleek toch niet voldoende zuurstof aanwezig om die vlam grooter te doen worden"

"Het ging met onze club als een plant, eerst langzaam opkomen en toen de groei erin zat, moest zoo hier daar een gekortwiekt worden wat niet goed bleek. Was men voorheen gewend, zoo aan zijn werkgoed de club te bezoeken, hierop werd gewezen en zoo langzamerhand begon onze club een meer elite idee te krijgen en wat de sport zelf betrof, ook deze heeft wat moeite gekost om hem op peil te krijgen waarop hij op het oogenblik staat.

In 1938 om aan te sluiten bij de Nederlandsche Dambond (NDB). Maar in 1939 wordt besloten om weer uit de NDB te stappen en weer aan te sluiten bij de Westlandsche Dambond. Dit gebeurde uit het oogpunt van bezuiniging. Omdat zeven leden waren opgeroepen voor militaire dienst was er een negatief verenigingssaldo ontstaan.
Gedurende de oorlogsjaren moest er het nodige geïmproviseerd worden. Koffie werd een schaars artikel, om de beurt bracht een lid koffie en een ander lid suiker en melk.

Voor een wedstrijd tegen Loosduinen moest een vrachtauto gehuurd worden om de grote reis te kunnen maken omdat de meeste leden slechts de beschikking hadden over niets anders dan een surrogaat karretje. Na de oorlog groeide de vereniging snel naar bijna 40 leden. De HDDB werd weer opgericht en de Prov. Dambond Zuid-Holland werd opgeheven. Binnen de HDDB kende men een aparte afdeling Westland met daarin verenigingen uit Naaldwijk, 's-Gravenzande, Maasdijk, Poeldijk, Monster, Ter Heijde en Honselersdijk. Bij een wedstrijd tegen DOS werd een kunstgreep uitgehaald welke onze wedstrijdleider vandaag zeker niet zal accepteren. Tijdens de door DOS uitgeschreven bekerwedstrijd op 4 oktober 1946 in het Lierse clublokaal, werd als attractie besloten om een speler van DOS (de Haan) voor de Lier uit te laten komen en wel tegen zijn club rivaal (Dullaard), doch dit moest zo geschieden dat niemand van DOS dit op die avond te weten kwam. En het kwam prompt in orde, de heer de Haan verscheen in een vermomming zodanig dat z'n beste vrienden waar hij dagelijk mee omgaat, niet vermoedden welke sukkel nu tegenover de heer Dullaard kwam te zitten. De volgende dag, toen de heren van DOS elkaar in Delft ontmoetten, kwam de aap uit de mouw, zoals de heer Haan ons schreef en het succes was geweldig, alle sweetdruppels ten spijt. De secretaris sloot dit stuk af met: "Hou je taai, en vecht tot de laatste schijf. Vecht, of het gaat op leven en dood. Doch geef, aan 't eind van 't spel, elkaar een dammerspoot. Bij het begin van de jaren vijftig is het ledental van de vereniging weer ingezakt naar 16. Er breekt een periode aan waarbij de vereniging steeds balanceert tussen opheffen of doorgaan. Op 11 oktober 1962 wordt een heroprichtingsvergadering gehouden waarbij 23 leden zich opgaven. Hierna begint een periode van groei. Vanaf 1966 wordt De Ark het nieuwe clublokaal. Daarvoor is er op diverse plaatsen gespeeld. Een keer werd er gewisseld omdat de voeten te koud bleven.
Dat het krijgen van jeugdleden een peuleschilletje blijkt uit het feit dat de in oktober 1967 gehouden Lierse jeugddamkampioenschappen met 50 deelnemers (Henk Valk winnaar) resulteerde in 35 nieuwe jeugdleden. Geleidelijk gaat speelkracht van De Lier omhoog. In 1976/77 promoveert het eerste uit de provinciale hoofdklasse naar de landelijke 2e klasse KNDB.

Nu deze jubileumuitgave verschijnt, dingt De Lier mee om het hoogste niveau binnen ons damwereldje nl. landelijke hoofdklasse KNDB. Onder de naam PRIVA De Lier gaat men op momenteel na een overwinning op RDG/DIO aan de leiding.

DC Den Haag

Voor de historie van DC Den Haag moeten we verschillende niet meer bestaande damverenigingen uit de Haagse regio onder de loep nemen.

Op 17 januari 1917, werd de damclub Wie Zoekt die Vindt (WZDV), officieel opgericht. Dit vond plaats in cafe Eikelboom, waar een aantal mannen met martiale snorren bijeenkwamen, met het doel een damclub op te richten. De eerste voorzitter C.van Nie zou 28 jaar de voorzittershamer gaan hanteren. In tegenstelling tot veel andere verenigingen die meestal met een fors ledental uit de startblokken begon WZDV bescheiden met 6 leden. Een jaar later trad WZDV toe tot de Zuidhollandse dambond. Het ledental was ondertussen verdubbeld. Op 14 september 1932 besluiten de verenigingen WZDV en VHD tot een fusie. VHD (Vereenigd Haags Damgenootschap) werd op 24 april 1924 opgericht door een aantal leden van het "Centrum" en het "Zuiden". Net als RDG/DIO werd eerst de naam WZDV/VHD aangehouden maar na een jaar werd de naam WZDV weer aangenomen. Bij het begin van de oorlogsjaren is het ledental gezakt naar slechts 14. In 1942 vond er een samensmelting plaats met HDS. Daardoor werd het aantal leden weer opgevijzeld naar 22. Op het eind van de oorlog (hongerwinter) komen de damactiviteiten stil te liggen.
Na de bevrijding paste men een aardige methode toe om het ledental weer op te vijzelen. Een twintigtal leden werden aangeschreven tot een zogenaamde "wederkennismaking". Resultaat 17 leden.
Op 5 augustus 1946 besluiten de leden van HDS om weer op zich zelf te gaan en wordt de samensmelting met WZDV verbroken.

Scheveningen
In 1923 werd de damclub "Scheveningen" opgericht door een aantal enthousiaste dammers waaronder C.J. Tybout. In 1924 sloot men zich aan bij de uit ongeveer 1300 leden bestaande Nederlandse Dam Bond. De vereniging begon met 18 leden. Na diverse up en downs besluit deze vereniging zicht zelf in 1963 op te heffen traden de leden in het geheel toe tot WZDV dat vanaf die tijd SWZDV, Scheveningen-Wie Zoekt Die Vindt zou gaan heten. Toen de fusie tot stand gekomen was, bleek de belangstelling groot te zijn. Zelfs in de zomermaanden was de opkomst erg goed. Er waren regelmatig 35 tot 40 leden aanwezig op de clubavonden. Begin 1971 werd het nieuwe clublokaal in gebruik genomen (Kleindierencentrum in het Zuiderpark). De naam van de vereniging wordt gewijzigd in D.C. Zuiderpark. Het ledental ging na 1972 echter dalen en men moest gedwongen verhuizen naar een klein keldertje.

HCDV

Op 1 juli 1933 werd besloten een Christelijke damvereniging op te richten die dan ook de naam kreeg van: Haagse Christelijke Dam Vereniging (HCDV). Met zette de eerste schreden in de damgeschiedenis met 10 leden. Tot de oorlog groeide de vereniging tot bijna 30 leden. Na de oorlog zette de groei door en men was een geduchte concurrent voor DIO in de hoofdklasse-competitie afd. Den Haag van Zuid Holland. In 1955 werd nationaal grootmeester Freek Gordijn lid van HCDV. Ruim 10 jaar lang zal hij de gelederen versterken van de club waar hij ooit zijn dam-carriere begon. Op 12 december 1972 wordt besloten om de naam te wijzigen in DC Den Haag. Het nieuwe bestuur was voorstander van een fusie met een andere vereniging. Gezien de niet al te florissante situatie bij "DC Zuiderpark" werd er contact met die club opgenomen hetgeen reeds spoedig resulteerde in een fusie. De nog altijd aanwezige speelkracht van DC Zuiderpark gecombineerd met enige goede spelers van DC Den Haag, dat tevens in bezit was van een uitstekende accomodatie leek een uitstekend uitgangspunt voor de nieuwe vereniging die de oprichtingsdatum van "DC Zuiderpark" behield en verder ging onder de naam, "DC Den Haag". De fusie kwam op 1 juli 1973 tot stand. Geleidelijk groeide de vereniging naar 60 leden. Het eerste tiental speelt mee in de landelijke competitie.

Vlaardingse damvereniging (V.D.V.) 1916 - 1994

"jammer dat dammen zo eenvoudig lijkt"

1916 - 1926

De Vlaardingse Damvereniging werd op 21 juli 1916 opgericht door de heren J. Prinsen, W. Schoonenberg en Van der Starre.
Aanvankelijk heette de vereniging Vlaardingse Dam-en Schaakvereniging "Ons Genoegen" en bestond uit een afdeling schaken en een afdeling dammen. In 1946 kwam er een scheiding tussen de "Dammers en de Schakers", en ging men verder als V.D.V. De vereniging startte in 1916 in het "Zeemanshuis" aan de Westhavenplaats met 12 dam-leden welke uitgroeide tot 30 leden in 1924. De eerste competitiewedstrijd werd gespeeld tegen Rotterdam 2 en werd met de cijfers 8-12 verloren. In 1919 mocht Vlaardingen zijn eerste "Dam Kampioen" verwelkomen in de persoon van A. Man in 't Veld. Op 1 maart 1923 sloot men zich aan bij de Nederlandse Dambond, afdeling Rotterdam. De heer W.H. Niestadt, die geen onbekende zou blijven in de Vlaardingse dam-geschiedenis en zeker ook niet daar buiten, werd op de jaarvergadering van 18 september 1923 gekozen tot secretaris van de damvereniging. Deze functie zou hij maar liefst 53 jaar onafgebroken vervullen !!. Hij nam dit werk over van W.F. Verburgh, die later de ere-titel van "Nestor" zou krijgen. In 1976 werd het 60-jarig jubileum van Verburg herdacht. Natuurlijk was men ook contributie verschuldigd, wat in de begin jaren neer kwam op fl. 1,25 per kwartaal. In deze periode verhuisde men naar het Handelsgebouw aan de Parallelweg, omdat de nieuwe speelruimte van "elektrisch licht" was voorzien.
In het eerste decennia van de vereniging werd het eerste tien-tal kampioen in de 2e en de 1e klasse afdeling Zuid van de Kon. Ned. Dambond. Maar dit laatste kampioenschap hield wel in, dat er in Utrecht in de kampioenscompetie gespeeld moest worden. Een derde plaats werd daar behaald. De eerste 10 jaar van "Ons Genoegen" afdeling Dammen zijn niet onopgemerkt voorbij gegaan.

1927 - 1937

Onopgemerkt zouden ook de volgende tien jaren niet blijven. Eervolle plaatsen zouden behaald worden. In 1927 werd W.F. Verburgh kampioen van het district Rotterdam. Heel bijzonder mag toch wel genoemd worden dat in 1928 W.H. Niestadt (25 jaar) en W.F. Verburgh (36 jaar) de hoogste plaats bereikten in de strijd om het persoonlijk kampioenschap van Zuid-Holland.

Na een herkamp won Niestadt en werd toegelaten tot het kampioenschap van Nederland, alwaar hij een zevende plaats behaalde. Maar ook Verburgh liet van zich spreken. Hij werd in 1929 derde

achter bekende spelers als Spitrufer en Ris om de toen nog gespeelde "Meester Titel". Ook werd hij vele malen clubkampioen en was op veel tournooien aanwezig.
In 1930 nam Verburgh deel aan het kampioenschap van Nederland. Er werd een inzameling voor de te dekken kosten gehouden, 29,50 was het resultaat, waarvan drukkerij Dorsman en Ode de helft van de kosten voor haar rekening nam.
Het leek allemaal zo goed te gaan maar in 1932 was er toch een kentering in de Vlaardingse Damvereniging, VDV had nog maar 11 leden en stond op het punt opgeheven te worden. Gelukkig keerde het tij en in 1936 kon het 20-jarig jubileum gevierd worden.
In het jaar 1937 bracht ex-wereldkampioen Springer een bezoek aan Vlaardingen en speelde tegen veel Vlaardingse damliefhebbers.

1938 -1948

In deze periode vond de tweede-wereldoorlog plaats welke ook aan de dammers niet onopgemerkt zal zijn voorbijgegaan en ze de verschrikkingen van deze jaren zeker ondervonden zullen hebben. Ondanks dit alles bleef het dammershart kloppen.
In 1940 telde Vlaardingen zelfs 4 damverenigingen, of deze verenigingen als dekmantel fungeerden is niet duidelijk maar zeker niet onwaarschijnlijk. In onderlinge wedstrijden bereikte men de volgende stand: Vlaardingen 1 16 punten, Vlaardingen 2 12 punten, Sunlight 6 punten, Ons Genoegen 6 punten en DEZ 0 punten.
In 1941 werd op gepaste wijze het 25-jarig jubileum herdacht. Aan de jubileum wedstrijden deden 58 personen mee. Veel uit die jaren is niet bekend maar dat geld uiteraard niet alleen voor de damvereniging. Opmerkelijk is dat in 1944 in de grote zaal van "Excelsior aan de Oosthavenkade het 27,5 jarig jubileum werd gevierd. Een bijzondere gebeurtenis vond plaats op de jaarvergadering van 1946. Na 30 jaar voorzitterschap trad Joh. Prinsen af als voorzitter en werd benoemd tot Ere-voorzitter. Tevens werd op die vergadering besloten zich los te maken van de Vlaardingse Dam-en Schaakvereniging en ging men verder als de Vlaardingse Damvereniging. Ongetwijfeld zal dit een stimulans geweest zijn en resultaten bleven dan ook niet uit.

1949 - 1959

Een bloeiende periode brak aan voor V.D.V. na ruim een jaar op eigen benen begon het vruchten af te werpen en vielen de zwarte en witte stukken als rijpe stenen van de borden.
In 1949 bracht wereldkampioen Piet Roozenburg een bezoek aan Vlaardingen en werd door burgemeester J. Heusdens in het zonnetje gezet. 1950; een bijzonder jaar voor VDV maar liefst vier tientallen werden kampioen en promoveerden. De Vlaardingse Damvereniging was met 59 leden een van de grootste damverenigingen van Nederland. Verder mag niet onvermeld blijven, dat W.F. Verburgh werd benoemd tot ere-lid van de Rotterdamse Dambond en dat W.H. Niestadt commissaris van die bond werd.
In deze periode verhuisde men van het "Handelsgebouw" naar zaal "Excelsior". De boeken vermelden, dat de 37e jaarvergadering in 1953 in het oude gebouw werd gehouden. In 1956 komen we VDV in de nieuwe lokatie tegen. In het jaar 1959 overleed voorzitter Bijl. De laatste tien jaren hanteerde hij de voorzittershamer.

1960 - 1970

Over een aantal jaren valt er weinig te vertellen over VDV. Het ging gewoon alles naar wens. Behoudens een incident dat plaats vond in Rotterdam. Tijdens een daar gespeelde wedstrijd kreeg een VDV speler, nadat hij had gevraagd of het naspelen van een partij naast hem aub wat zachter kon, een ferme vuistslag toegediend.
In het jaar 1966 werd Dick van den Kerkhoff kampioen van Rotterdam, een resultaat dat er wezen mocht in het sterke veld van Rotterdamse spelers. Een prima resultaat behaalde ook Gerard Wapenaar. Hij werd in Dordrecht sneldamkampioen van Nederland in de tweede klasse. Ton Sijbrands bracht in 1967 een bezoek aan Vlaardingen en speelde tegen 64 dammers. Verburgh en Van Leeuwen speelden remise tegen Sijbrands. In dat zelfde jaar bracht Niestadt met andere Nederlandse prominente dammers een bezoek aan Leningrad. Via promotiewedstrijden plaatste VDV 1 zich in het jaar 1967 in de Provinciale Hoofdklasse. Evenals in 1967 werden er in 1968 schooldamwedstrijden gehouden 180 scholieren deden aan het tournooi mee. Na een kleine teruggang telde VDV in dat jaar 38 leden. Opmerkelijk was, dat na het schooldamtournooi van 1967 zich 8 nieuwe leden hadden aangemeld. Het was niet altijd rozengeur, na een jaar degradeerde het eerste taem weer na Hoofdklasse van de Rotterdamse Dambond. Ook VDV 3 degradeerde in dat jaar.

Daar en tegen werd Levien Mechielsen jeugdkampioen van Rotterdam. Dit jeugdkampioenschap moet vast een stimulans geweest zijn want in september 1968 telde VDV weer 43 leden waaronder twaalf jeugleden. Dat het VDV niet ontbrak cracks blijkt wel, dat Leen Torn meespeelde in landelijke jeugd tien-tallen. In 1969 lieten ook de reservers van VDV van zich horen, zij werden na een overwinning op KDV 1 uit Krimpen aan de IJssel kampioen en promoveerden naar de Hoofdklasse van de Rotterdamse Dambond. In april 1969 neemt H. Lansbergen afscheid van VDV, hij vertrok naar Friesland. 10 jaar lang was hij voorzitter van VDV.
Na zijn vertrek nam D. Mast de voorzittershamer van hem over. VDV grossierde in die jaren met respectabele plaatsen zowel individueel als in teamverband. H. Lansbergen werd in Woudsend kampioen met 30 punten uit 18 wedstrijden. 1970 werd afgesloten met twee aardige bijzonderheden: op 20 oktober speelden er in het club lokaal van VDV 4 tien-tallen tw: VDV 1-CDR 2 (14-6) en VDV 2-CDR 3 (15-5). Aanvankelijk dacht CDR 2 dat Vlaardingen naar Rotterdam zou komen maar men had het mis en met een vertraging van een half uur kon met dan toch gaan spelen in Vlaardingen.
Een week later werd in het VDV lokaal de KDV speler Costerus wegens hevige pijn onwel en een bezoek aan een tandarts bood uitkomst.

1971 - 1981

1971 was een goed jaar voor VDV, vier leden tw: W.F. Verburg, W.H. Niestadt, J. Lucassen sr., en J.J. van Leeuwen, kregen voor een langdurig lidmaatschap, in april een bondsonderscheiding uitgereikt. Ook liet VDV 1 weer van zich spreken, het promoveerde naar de Provinciale Hoofdklasse." Wie het kleine niet deerd is het grote niet werd" moet Dick van den Kerkhoff gedacht hebben.
Bij deelname aan een Nationaal damtournooi te Wageningen ontving hij als eerste prijs een kip. Op de terug weg zal er heel wat na gekakeld zijn. In het Parool besteedde Philip de Schaap aandacht aan het 55 jarig bestaan van VDV. Inmiddels werd het een krappe bedoening in de bovenzaal van "Excelsior". Met 40 leden verhuisde men op 1 januari 1972 naar de kerkzaal van "Eben-Haezer" kerk aan de Emmastraat. Wederom successen: de jeugd spelers Gerrit van Mastrigt en Erik de Heide, nog maar net lid, brachten menig gerenommeerd speler de stuipen op het lijf. Zoals gewoonlijk kreeg daar de pers lucht van en VDV werd nog bekender. De vereniging groeide onder voorzitter J. Lucassen naar 53 leden in oktober van dat jaar. Het word wat eentonig en misschien wel chauvinistisch, maar VDV bleef scoren in het

behalen van goede plaatsen. In juli 1972 was er grote verslagenheid bij VDV, topspeler Koos van Leeuwen kwam door een verkeersongeval om het leven. Bijna 40 jaren was hij lid van VDV geweest. 1973 mag met recht een gedenkwaardig jaar genoemd worden; per 1 mei had VDV 57 leden: W.H. Niestadt was in dat jaar 50 jaar onafgebroken secretaris van VDV en werd daarvoor terecht gehuldigd. Velen prijzen als kisten druiven en levensmiddelen pakketten konden van tournooien mee naar huis genomen worden. In 1973 droeg een trotse Jan Lucassen jr. de voorzittershamer over aan D. Nentjes, die toen de taak had de vereniging verder te leiden. De eerste krachtmeting van Nentjes was de verhuizing van VDV naar een andere lokatie in de Emmastraat. Er werd onderdak gevonden in het lokaal van schietvereniging "Wilhelmina". Ook bestuurlijk was er belangstelling voor de VDV-ers, op de jaarvergadering van 17 april 1974 van de Rotterdamse Dambond werd naast C. Biel, eerste secr., W. den Breems gekozen tot tweede secr. Later mocht men in dit bestuur ook nog VDV-er D. Tamboer verwelkomen. Aan velen tournooien deden de Vlaardingse dammers mee en waren graag geziene gasten. Philip de Schaap besteedde wederom aandacht aan VDV nu door een partij gespeeld door W. den Breems. In zijn jaarrede memoreerde voorzitter Nentjes, dat 1975 een jaar was waar men weer met beide benen op de grond stond.
Drie sterfgevallen, diversen ziekenhuis opname's, minder leden en degradatie van het eerste tiental. In het jaar 1976 werden W.F. Verburgh en W.H. Niestadt uitgebreid in het zonnetje gezet. De 84 jarige Verburgh, lid vanaf de oprichting, werd benoemd tot "Ere-lid" en Niestadt werd door burgemeester Kieboom onderscheiden voor zijn grote verdiensten voor de damvereniging.
Maar dan ineens zijn de topjaren voor VDV voorbij, op 1 januari 1977 heeft VDV nog maar 33 leden. In mei van dat jaar overleed op 85 jarige leeftijd W.F. Verburgh.
Het spelen in landelijke tweede klasse was een zware belasting. Er moest op zaterdag gespeeld worden wat naast het spelen ook financieel een belasting was. De contributie werd dan ook verhoogd naar 8,50 per maand. Dik Tamboer was inmiddels voorzitter geworden en had het "gezag" zoals Nentjes dit zo mooi omschreef, van hem overgenomen. Nentjes had het tij niet altijd mee, maar met zijn rust en optimisme wist hij een ieder te stimuleren voor de damsport. Op 67 jarige leeftijd overleed Nentjes. 9 jaar was hij bestuurslid waarvan 4 jaar als voorzitter. Dik schroefde de PR op wat tot resultaat had, dat op het Liesveld een straatdambord in gebruik werd genomen. Velen jaren zijn er op dit bord demonstraties gegeven. VDV groeide weer, op 1 januari 1979 stonden er weer 40 leden ingeschreven.

Regelmatig besteedde de plaatselijke maar ook landelijke pers aandacht aan VDV en kon men op dit beschreven decennia toch met tevredenheid terug zien. Aardig is misschien nog te vermelden, dat het VDV-lokaal in dit decennium door de plaatselijke politie een aantal uren scherp in de gaten werd gehouden. Het was in het jaar van de treinkaping te Wijster. Omwonenden hadden een groep donker gekleurde mannen naar binnen zien gaan. Voorzitter Tamboer die op dat moment arriveerde kon uitkomst brengen. Wij hadden onze surinaamse damvrienden van het Rotterdamse Nauw Djawan op bezoek.

1982 - 1993

In de komende jaren zou VDV aktief blijven. Tournooien werden georganiseerd en men bezocht regelmatig damdagen. Een aantal malen kwamen Wiersma en Sijbrands naar Vlaardingen. In mei 1983 speelde Ton Sijbrands en Genno Sosonko een dam-schaak simultaan. De twee cracks speelden zelfs nog tegen elkaar op een groot dam en schaakbord. Dat sportiviteit niet altijd loont, blijkt wel uit een historisch overzicht van de redacteur in een van de VDV bladen.
" In de bondscompetie van 1982/1983 is VDV 2 onverdiend op de tweede plaats geeindigd met 13 uit 8. Eerste werd DOS 1 met 15 uit 8, dat zodoende promoveerde naar de Hoofdklasse van de ZHDB. VDV 2 zou kampioen zijn geweest, indien zij geen 2 strafpunten had gekregen voor het opstellen van een ongerechtigde speler. Dit protest werd ingediend door notabene DOS zelf. Enkele weken daarvoor haDden wij op verzoek van DOS de onderlingen strijd tegen hen uitgesteld, omdat zij onvoldoende spelers op de been kon brengen. Enkele weken later, toen de bewuste wedstrijd wel doorging, had een speler van ons blijkbaar net 4 wedstrijden meegespeeld in VDV 1. Stom van ons, maar wel stank voor dank". In de begin jaren van VDV leek het voorzitterschap veel op een vaste baan, jaren achtereen beklede men zo'n functie. Thans gaat het allemaal wat sneller. In 1983 nam Gerrit van Mastrigt de leiding van VDV over, welke hij alweer na twee jaar overdeed aan wederom Dik Tamboer. In dat zelfde jaar nam Matthijs Broek het redacteurschap van "VDV Nieuws" over van Dik Mast, welk werk hij tot op heden nog steeds doet. VDV speelde inmiddels in rayon B van de provinciale klasse ZHDB. Het spelen met 8-tallen was een uitkomst, steeds moeilijker werd het om een 10-tal op de been te brengen. Ondanks de recessie in de dammerij bleef VDV overeind en verstreken de jaren. VDV verhuisde nog een twee-tal malen respectievelijk naar de "De Lijndraaier" en zaal "Vaartland". Schrijver deze's stopte in 1985 met de wedstrijden en verlegde zijn belangstelling naar de lokale Historie.

Om het dammen toch niet helemaal te vergeten startte hij voor enige tijd de damrubriek. "Uit den ouden doos".
Zoals u misschien wel opvalt zakt deze beknopte beschrijving over de Vlaardingse Dam Vereniging langzaam af. Helaas loopt dit parallel met het verloop van de vereniging het leden-tal zakte van 33 leden in 1986 naar ca. 25 in de jaren '90. Bijzonder was toch, dat het spelen in de ZHDB/WHDB als zeer plezierig werd en nog wordt ervaren. Daarbij niets af te doen aan de periode dat er in de Rotterdamse Dam Bond gespeeld werd. Lag daar niet de glorietijd van VDV ? Het voortbestaan van VDV hing wel eens aan een zijden draad, men zat wel eens in "Tijdnood" maar wist toch weer tijdig de goede voortzetting te vinden. Een stimulator in deze moeilijkere periode moet dan zeker genoemd worden in de persoon van Dik Tamboer. Was hij eerder bestuurder van de RDB vanaf 1987 versterkte hij ook de WHDB, alweer een 7-tal jaren beheerd hij het secretariaat van die bond. VDV bleef in de belangstelling, spelers uit Maassluis en Schiedam speelden mee in de huishoudelijke competitie wat voor de Vlaardingse spelers een welkome versterking was. Incidenteel behaalde men toch nog wel successen. In 1989 liet Ton Burgerhout van zich spreken door kampioen sneldammen eerste klasse van Nederland te worden.

Zo kon men dan in 1991 het 75 jarig jubileum vieren, een bijzondere gebeurtenis mag dit jubileum zeker genoemd worden. Een vereniging met een roemrijk verleden, die bij de oprichting geen concurrentie van TV e.d. had te duchten. Pas in de zestiger jaren kwam dit fenomeen om de hoek kijken. Een bepaald programma was vaak net even iets belangrijker dan het dambord. Een verleden waar men wel eens na een gespeelde wedstrijd in Rotterdam geen openbaar vervoer meer kon halen en er naar Vlaardingen werd terug gelopen. Een verleden waarin zich velen hebben ingezet om het zo mooie damspel te spelen en bekend te maken door tournooien en kampioenschappen te organiseren. Een verleden waarin de jeugd een grote rol heeft gespeeld, zij was de toekomst van VDV. Een verleden waarop W.H. Niestadt (91 jaar) met voldoening op terug kan zien.

1994
De Vlaardingse Dam Vereniging telde per 1 september van dit jaar 26 leden. Helaas ontbreekt er de zonodige jeugd, die voor de toekomst zo nodig is. Onder leiding van voorzitter Cor Veldhoven zal zeker aan die toekomst gedacht worden, tenslotte is men alweer dicht bij het 80-jarig jubileum van VDV.
De damvereniging werd opgericht onder de naam "Ons Genoegen". Moge het beoefenen van het damspel voor de ware liefhebber tot een groot genoegen zijn.

ODB (Ons Doel Bereikt)

De geschiedenis van ODB begon in 1923. In een werkplaats aan het Spui namen twee collega's het initiatief om een damvereniging op te richten. Men wist wel een aantal mensen die in het damspel geinteresseerd waren en met veel lef en zonder een cent op zak werden zaaltje afgehuurd in de Buysdaalstraat, waar een zevental dammers en schakers bijeen kwamen. an de initiatiefnemers de heren F.J.H..Nusselein.en G.J. Eijgendaal werd de laatste benoemd tot voorlopig voorzitter. Deze uitte zijn voldoening over het feit dat zoveel dammers en schakers bijeen waren en hij hoopte dat men gezamenlijk zou komen tot de oprichting van een dam en schaakvereniging. Men kwam inderdaad tot overeenstemming en de datum van de vergadering werd als oprichtingsdatum aangehouden; 30 januari 1923. Er werd een wedstrijdregelement opgesteld waarin o.m. werd vastgelegd dat de winnaar een verklaring zou ondertekenen, om zo te garanderen dat de medaille op een bepaald tijdstip zou worden ingeleverd!!!
De voorzitter stelde voor de contributie op 25 cent te houden maar dat vonden de aanwezige leden wel wat veel. Men wilde dit liever op 20 cent gesteld zien maar de voorzitter wist de vergadering ervan te overtuigen dat dit te weinig was om een vereniging op te zetten. Later werd dit toch teruggedraaid naar 20 cent. Na een jaar vermeld de penningmeester in zijn verslag inkomsten f 143,60, uitgaven f 116,05½ derhalve een saldo van f 27,54½. Wat opvalt uit de beginperiode is dat er veelvuldig vergaderd werd. Bijna ieder kwartaal kwam de gehele vereniging hiervoor bijelkaar. Eens per kwartaal werd er door een commissie een kascontrole verricht. Door de groei van de vereniging moest er frequent naar een ander clublokaal gezocht worden. In mei 1924 sluit ODB zich aan bij de Nederlandse dambond met 15 leden. Het eerste tiental nam dus voor het eerst deel aan de competitie 1924-1925 in de derde klasse van het Haagse district.Het werd een groot succes. Ongeslagen kampioen met als prijs een zilveren lauwertak. Over dit eerste competitie-optreden van O.D.B. dient nog vermeld, dat het tevens de eerste competitie in districtsverband was. November 1924 breekt er nl. een conflict uit tussen de Haagse damverenigingen en de Nederlandse dambond over het aantal zetten dat er per uur gespeeld moet worden. De N.D.B. wil het aantal zetten van 25 naar 30 per uur brengen, hetgeen niet naar de zin is van de aangesloten Haagse verenigingen. Men besluit tot het oprichten van een eigen district-dambond, waarin de belangen van de verenigingen in en rondom Den Haag beter gediend zouden kunnen worden. Op 28 November wordt de oprichting een feit en 11 verenigingen sluiten zich hierbij aan, waaronder Delft, Naaldwijk, Voorburg en Scheveningen.

Tijdens een competitie-wedstrijd tussen O.D.B. en DIO op 21 december 1927 laat de voorzitter van O.D.B. verstek gaan. Zijn teamgenoten wisten niet dat hun voorzitter ook lid was van DIO en deze vereniging had in zijn reglementen staan dat een lid van DIO, die tevens lid was van een andere vereniging, nimmer tegen zijn eigen club uit mocht komen. Die avond vertelde niemand de incomplete O.D.B.-ploeg wat de oorzaak van de afwezigheid was, zodat men de hele avond in het onzekere bleef. Dit kwam uiteraard ook de wedstrijd niet ten goede. Toen men later achter de oorzaak kwam, werd er door de boze leden een spoedvergadering belegd, waar een hartig woordje werd gesproken. Men wilde de reglementen wijzigen om herhaling te voorkomen. De heer van Leeuwen kon de kritiek op hem maar moeilijk aanvaarden en stelde daar tegenover al het werk dat hij voor de vereniging had gedaan in het verleden. Men wilde herhaling voorkomen zonder de zaak te laten escaleren maar dat mislukte. De heer van Leeuwen vond, dat hij als voorzitter moest bedanken. Korte tijd later bedankte hij ook als lid van O.D.B. Dat er ook destijds ook wel verschil van inzicht bestond blijkt het hieronder vermelde fragment. In 1930 begint voor O.D.B. met de nodige probLemen rond de afloop van de competitie. Voor een wedstrijd tegen W.Z.D.V. konden vier man niet spelen, zodat men bij de H.D.D.B. een verzoek om uitstel indiende. Deze oordeelde, dat de beslissing daarover bij de N.D.B. lag, welke O.D.B. weer terug verwees naar de H.D.D.B. Uiteindelijk moest de wedstrijd op die datum toch gespeeld worden, maar tijdens de competitie van het jaar daarvoor, was aan de vereniging Naaldwijk in een identieke situatie tegen O.D.B. wel uitstel verleend. O.D.B. verscheen die avond inderdaad met zes man bij W.Z.D.V., waar ook de heren de Nie en Vos van het Haagse district aanwezig waren. Er werd nogmaals verzocht om uitstel, waarbij men natuurliJk verwees naar vorig jaar, waar de bond met de kwestie Naaldwijk toch een precedent geschapen had. Opnieuw werd het verzoek afgewezen en O.D.B., ervan overtuigd, dat er in deze gevallen met twee maten werd gemeten, weigerde te spelen en vertrok. De wedstrijd werd voor W.Z.D.V. gewonnen verklaard. De correspondentie, die over dit, maar ook andere gevallen werd gevoerd heeft wel onze bewondering gewekt. De heer Eijgendaal de toenmalige secretaris, verstuurde in zo'n jaar waarschijnliJk meer brieven, dan wij nu in tien jaar doen. Dit betekende natuurlijk een grote belasting voor het secretariaat, hetgeen misschien wel de reden was voor het feit, dat dit nooit zolang overeind bleef. Het ledental kende pieken en dalen. Soms zat men bijna aan lagerwal maar door kordaat ingrijpen wist de vereniging het vege lijf te redden.

Zo ook in het jaar 1936, door de zeer slechte tijden die zich de jaren ervoor al aankondigden, zag het er voor het voortbestaan van O.D.B. niet best uit. Er klonken al stemmen om de vereniging op te heffen en op 4 febr. werd er in het nieuwe onderkomen, het Paviljoen aan het Rijswijkseplein, tijdens een emotionele vergadering, een voorstel dienaangaande van de voorzitter, de heer Hille, in behandeling genomen. De club bestond toen nog maar uit negen leden n.l. de voorzitter Hille, secretaris P. Bijl, penning meester W. v.d. Vet, en de leden J.Eijgendaal, J.Pater, J.Buller, W.v.d.Klerk, J.Heeneman en F.Kater. Het voorstel luidde opheffing van de damvereniging O.D.B. en verdeling van het materiaal onder de leden. Het leek er op; dat de meerderheid het voorstel zou aanvaarden, maar toen kwam de heer Pater in aktie, die met grote overredingskracht de aanwezigen ervan wist te overtuigen hier niet mee akkoord te gaan, doch juist te proberen de vereniging nieuw leven in te blazen. Dit was tegen de zin van de voorzitter, die door de laatste verhuizing het materiaal al thuis had staan. Hij bedankte als lid en de heer Pater was er als de kippen bij om beslag te leggen op de spullen en deze onder te brengen bij de heer P. Kater. In datzelfde jaar werd er uit financiële nood in verband met de afdracht aan de N.D.B. naast de HDDB ook nog een Haagsche Damcombinatie (H.D.C.) opgericht. Deze bestond uit acht verenigingen O.D.B., D.E.V. (dam en vriendschap) de initiatiefnemer, Amicitia, L.D.C. (Loosduinen), O.K.K. (Voorburg), Het geruite bord en de arbeiders damclub. Tijdens de oorlog kwam de damactiviteiten op een laag pitje te staan. Na de oorlog wordt weer snel de draad opgepakt. In 1947 telt de vereniging 27 leden. Het eerder vermelde H.D.C. komt nu voor het eerst als zelfstandige vereniging naar voren en zoekt weer aansluiting bij de N.D.B.. Dat er in wezen niets veranderd, blijkt uit 1955 waar op de jaarvergadering van de H.D.D.B. een. een voorstel van H.D.C werd aangenomen om het sonnenborn-bergen systeem af te schaffen. Er zouden voortaan beslissingswedstrijden gespeeld worden. Een commissie van vijf leden, onder wie de Vlaming, zou de organisatie van de Haagsche kampioenschappen opnieuw bezien, omdat men het zat was om tijdens die wedstrijden steeds in onderlinge ruzies te vervallen. Dezelfde problematiek speelt vandaag de dag nog. Op 13 februari 1956 besluiten de verenigingen O.D.B. en H.D.C. te fuseren (naam: H.D.C.O.D.B). De nieuwe vereniging kan drie tientallen inzetten. Een fenomeen wat in deze periode bij meerdere verenigingen wordt toegepast, is de zogenaamde massakamp. Twee verenigingen gaan elkaar in de volle sterkte te lijf met dertig tegen dertig man. Er breekt redelijk stabiele periode waarbij de dammers als Boog en Caffa voor het eerst van zich doen gelden.

Maar aan het eind van de zestiger jaren pakken donkere wolken zich samen, er konden alleen nog drie tientallen opgegeven worden door gebruik te maken van papieren leden. Toen ledenwerving niet het gewenste resultaat opleverde werd overwogen om te fuseren met RDG of DIO. Twee leden werkzaam bij de Giro Langbroek en Westendorp kwamen toen met het voorstel om met de Giro personeelsvereniging te praten over heroprichting van een damvereniging. Tevens werden er contacten gelegd met de damafdeling van de PTT personeelsvereniging (Tamuvona).
Op 3 december 1970 werden de twee verenigingen GONA en H.D.C.O.D.B. samengevoegd onder de naam GONA. Het ledental groeide tot 43 en het was geen probleem meer om drie tientallen op de been te brengen. Eind 1971 is vereniging gegroeid naar 54 leden en in 1972 wordt melding gemaakt van 62 leden. Hierna zet een geleidelijke daling in waarbij problemen met de huisvesting in het Girogebouw steeds verder oplopen. Op 5 februari betrekt men het huidige gebouw Middenoord. Dat GONA een gezelligheidsvereniging is blijkt uit een promotiewedstrijd tegen Schagen. Zonneveld die verhinderd was, werd vervangen door Lok, die blij was ook een ronde mee te kunnen maken. Dat ze opnieuw een nederlaag te slikken kregen kon hem in ieder geval niet verweten worden, want hij pakte een punt. De wedstrijd werd in een cafe gespeeld. In de gelagkamer konden ze na het treffen de tranen drogen. Daar hebben ze nogal lang over gedaan. De andere aanwezigen hebben waarschijnlijk gedacht, dat ze de kampioenen waren. De voorzitter haalde een mondharmonika te voorschijn en onder het zingen van "huppie, huppie, huppie, Gona is ons kluppie" hebben ze de rest van de dag daar in Westfriesland in gepaste stemming doorgebracht. Ze moesten zich haasten om op tijd thuis te zijn en zo stonden ze, niet geheel alcoholvrij, om half twaalf op het perron in Den Haag. Tims vatte de dag bondig samen door op te merken, dat het voor diverse huwelijken maar beter was, dat we niet gepromoveerd waren. Wie dacht dat Gona in Vredeoord in vrede jaren onder de Giro paraplu kon slijten, had het mis, want men werd geconfronteerd met een maatregel van de Postbank dat alleen nog Postbankpersoneel tot de vereniging mocht toetreden. De vereniging bestond ineens uit zogenaamde binnen- en buitenleden. In 1988 (het jubileumjaar 65 jaar) wordt het damschip opnieuw gedoopt met de naam uit het verleden ODB (Ons Doel Bereikt). Op dit moment doet ODB ook weer voor het eerst mee in de landelijke klasse van KNDB. Laten we hopen dat de woorden van Tims niet uitkomen maar dat toch gezellig blijft.

Schiedam

Over de geschiedenis van Damclub Schiedam is zeer weinig bekend. Vaststaat dat de club werd opgericht op 18 september 1931. In het eerste jaarverslag van onze vereniging, opgemaakt op 22 november 1932 door de toenmalige secretaris, Marius den Houting, lezen wij dat "den 18-e September 1931 eenige Heeren het initiatief namen om hier te stede een damclub te stichten, alzoo werd toen opgericht de S.D.V. "Het Westen" in het café "De Spil", Fabristraat 90 met aanvankelijk 11 leden." Het eerste bestuur bestond uit J.Beier, F.Krieter, F. van Leiden en B.Hull. De namen van de leden die bij de oprichting aanwezig waren zijn tot op heden toe nog niet achterhaald. Al kort na de oprichting ontstond er onder de leden verdeeldheid: het bestuur deugde niet en het clublokaal voldeed niet aan de gestelde eisen. Op 12 januari 1932 werd een buitengewone ledenvergadering gehouden met als doel een nieuw bestuur te kiezen en uit te zien naar een ander clublokaal. Er werd een nieuw bestuur gekozen, bestaande uit J. de Wilde, C. Zuidgeest, J.P. v.d. Watering, F. van Leiden, B.Hull, E.Hersbach en B.Lagerwaard. De wekelijkse samenkomsten werden gehouden in het volkskoffiehuis aan de Lange Haven 33. En passant werd de naam van de vereniging gewijzigd in Damclub Schiedam en zo heet de vereniging nu nog. Een roerig begin. Het lidmaatschap van de "Nederlandsche Dambond" werd per 1 juli 1932 aangevraagd. Het Damspel, augustus 1932, maakte dit als volgt bekend: Per 1 juli 1932 is de damclub "Schiedam" met 17 leden tot den bond toegetreden. Het Bestuur bestaat uit de Heeren: J. de Wilde, Voorzitter; M. den Houting, Beierlandschestraat 5a, Secretaris; P. van Noordennen, 2e Secretaris; F. van Leiden, 1e Penningmeester; B.Hull, 2e Penningmeester. Er wordt Dinsdags gespeeld in het "Volkskoffiehuis", Lange Haven 33. Tot zover Het Damspel. Weer veranderingen in het bestuur dus, het clublokaal voldeed kennelijk wel. Voor de competitie werd de club ingedeeld in de 3e klasse van de "Rotterdamsche Dambond. De namen van de leden die werden opgegeven als speler en reservespeler voor het eerste tiental zijn bewaard gebleven. De volgende opsomming is naar sterkte: 1. M. den Houting, 2. J.C. Onink, 3. H.Kinnegin, 4. J.de Wilde, 5. J.P. v.d. Watering, 6. A. de Wilde, 7. B.Hull, 8. P. van Noordennen, 9. J. van Tilborg, 10. H.Semeyn, 11. M.Pluymers, 12. A.Hoek, 13. G.Hersbach, 14. A.Kruithof, 15. T.Hull, 16. D. van der Spek, 17. L. van Roon, 18. F. van Leiden.

Over wat er voor die tijd op damgebied gebeurde is ook wel iets bekend. Om te beginnen een aankondiging die te vinden is in de Schiedamse Courant van 30 september 1875 (!): Aan Heeren SCHAAK- en DAM-LIEFHEBBERS wordt berigt, dat in de bijeenkomsten van Het Schaakgezelschap "DE PION", welke iederen Dinsdag-avond ten 7 ure worden gehouden in het gebouw Musis Sacrum, de gelegenheid is geopend tot oefening zowel in het DAM- als in het SCHAAKSPEL. Zij die LID wenschen te worden van genoemd Gezelschap, gelieven zich te vervoegen bij den ondergeteekende. Namens het Bestuur van het Schaakgezelschap "DE PION", E.J.F.MASCHEK. Schiedam, 28 September 1875. Of er tijdens de bijeenkomsten van het gezelschap ook echt werd gedamd is niet bekend. Het Schaakgezelschap De Pion ging in 1899 ter ziele. Omstreeks de eeuwwisseling moet er toch een aantal dammers geweest zijn dat min of meer in verenigingsverband heeft gespeeld. Het Damspel van 1906 vermeldt op bladzijde 156: Te Schiedam is opgericht een damclub genaamd De Koning. De naam wijst er op dat deze damclub een afdeling was van de schaakvereniging van dezelfde naam, die in 1900 werd opgericht en tot ongeveer 1922 heeft bestaan. Activiteiten op damgebied werden kennelijk altijd uitgeoefend in schaakverenigingen. In 1900 werd de eerste partij van een Schiedammer gepubliceerd, de partij van W. de Laat tegen A.Zomerdijk, die door De Laat werd gewonnen door een blunder van zijn tegenstander: in "La Tribune", het lijfblad van G.Balédent werd een partijfragment opgenomen. Niet te achterhalen is of deze De Laat lid van een Schiedamse vereniging is geweest, wellicht was hij lid van Constant. Op 1 februari 1908 werd door J.H.Torley Duwel, een vooraanstaand lid van Constant in Schiedam een simultaanwedstrijd gegeven die 26 (!) dammers achter de borden bracht. Namen van deelnemers zijn niet bekend. De eerste vereniging in Schiedam die zich uitsluitend met het damspel bezighield werd in 1921 opgericht en kreeg de naam UDI, wat staat voor Uitspanning Door Inspanning. Deze vereniging heeft niet lang bestaan, omstreeks 1928 vond de opheffing plaats. UDI telde bij de oprichting 16 leden, waaronder I.Risseeuw, de vader van Anton en Jan van Katwijk jr., de sterkste Schiedamse speler in die tijd. Verder was eerdergenoemde Marius den Houting lid, de latere secretaris van DC Schiedam. Er zijn dus tussen 1875 en 1928 diverse damactiviteiten geweest in Schiedam; omdat dammers waarschijnlijk toen, net als nu, een klein wereldje vormden lijkt het er op dat die activiteiten de voedingsbodem vormden waaruit Damclub Schiedam is voortgekomen.

Damclub Schiedam bestaat inmiddels ruim 63 jaar. Een aantal leden heeft zich bijzonder verdienstelijk gemaakt voor de club. Om te beginnen Jan de Wilde, in de vooroorlogse periode,

weliswaar niet een van de oprichters (hij meldde zich twee weken later aan) maar ongetwijfeld de motor van de club tot in de jaren 40.
De Wilde was een uitstekend voorzitter, die de gave had om vechtende honden uit elkaar te houden. Iedere keer als er weer eens een crisis dreigde nam hij de taak op zich om de club drijvende te houden. Toen in de oorlog de club "onderdook" werd het materiaal bij De Wilde gestald. Onder zijn voorzitterschap is het voorgekomen dat een penningmeester er met de kas van door ging. Ach, het was crisistijd. Deze penningmeester vertrok spoedig daarop uit Schiedam en werd kappersbediende in het zuiden des lands. Jaren later was De Wilde met vakantie en ging naar de kapper. Juist, U raadt het al. De Wilde - zittend op de scheerstoel - werd gevraagd hoe hij het gehad wilde hebben. Het antwoord was 33-28. De kapper schrok toen hij De Wilde herkende, maar over het voorval uit het verleden werd niet gesproken, gelet op de situatie nog niet zo gek. Het werd een geanimeerd gesprek. In deze periode werd het secretariaat gevoerd door Mari den Houting; ook hij heeft zich voor DC Schiedam zeer verdienstelijk gemaakt. In de jaren 50 was Wim Pranger de stuwende kracht van de club, hij was secretaris, dikwijls ook wedstrijd- en tientalleider. In die periode maakte Dirk Mast zich verdienstelijk voor onze club: hij richtte een clubblad op dat het helaas tot slechts 1 nummer bracht, maar toch. Dirk en Wim organiseerden bij het 25-jarig bestaan van de club een damtoernooi dat in de Amstelbron werd gehouden. Pranger had een slechte gezondheid en overleed in 1957 op slechts 25-jarige leeftijd.
Medio jaren 50 werd de damclub versterkt met Anton Risseeuw, geen sterke dammer, maar een verenigingsman pur sang, dit in tegenstelling tot zijn vader, die wel een aardig partijtje speelde maar nooit lid van DC Schiedam is geweest. Met uitzondering van het voorzitterschap heeft Toon alle bestuursfuncties vervuld, en hoe: soms tot wanhoop van de leden en z'n medebestuursleden. Maar Toon was er altijd: Toon zette het materiaal klaar, Toon ruimde het ook weer op, Toon zorgde voor de lagere tientallen, Toon zorgde voor de penningen, kortom: zonder Toon was de damclub niet denkbaar: hij was DC Schiedam in persoon.
Er zijn uiteraard nog veel meer namen van verdienstelijk leden te noemen, maar ik wil me beperken tot genoemde personen. Een uitzondering maak ik voor Louis Vrijland, onder wiens voorzitterschap de club naar grote hoogten steeg. Louis maakte zich voor de damsport in het algemeen en voor de club verdienstelijk. Hij was lid van het bestuur van de Rotterdamse Dambond, lid van verschillende commissies van de KNDB, arbiter bij competitiewedstrijden, het Suikertoernooi van 1977 en het jeugdwereldkampioenschap. De bekendheid die hij hiermee verkreeg heeft ook voor

de club zeker zijn vruchten afgeworpen. Hoogtepunten in bestaan van de club zijn geweest de vieringen van het 50- en 60-jarig bestaan van de club, de promotie van het eerste tiental naar de Eerste Klasse van de Nationale Competitie van de KNDB in het seizoen 1979-80, internationale ontmoetingen met Frans/Normandische dammers in Schiedam, Sotteville les Rouen, Hoeven, Neuville sur Sarthe, De Halfuurtjes van Schiedam en niet te vergeten de gedeelde eerste plaats van het eerste tiental van Schiedam in de Eerste Klasse A in het seizoen 1988/89. Schiedam eindigde samen met RDG op de eerste plaats maar omdat RDG meer bordpunten bijeen had gespeeld promoveerden de Hagenaars. Wrang detail voor DC Schiedam: het was voor het eerst dat bordpunten meteen de doorslag gaven, in het verleden was er altijd een beslissingswedstrijd gespeeld om te beslissen over het kampioenschap en promotie; nu is dat alleen nog zo in de Hoofdklasse van de KNDB.

Onder de toonaangevende spelers die Schiedam gekend heeft moet zeker J.C.Onink worden genoemd. Veertig jaar is Jo Onink lid van DC Schiedam geweest, zijn stijl was reeds voor de oorlog een verademing. Onink heeft nooit aan de weg getimmerd, ongetwijfeld had hij talenten die een grotere bekendheid rechtvaardigden. Hij werd vele malen Kampioen van Schiedam en clubkampioen. Wel landelijk bekend geworden is Ron Heusdens, die het dammen als kleine jongen geleerd heeft bij Schiedam.

DC Schiedam organiseert al vanaf de oprichting het Kampioenschap van Schiedam, dat openstaat voor leden van de club en voor inwoners van Schiedam. Ook vóór de oprichting van DC Schiedam werd er al om het Kampioenschap van Schiedam gespeeld. Grote man in de jaren twintig was Jan van Katwijk jr., die verschillende malen kampioen werd. In februari 1929 overleed hij op jeugdige leeftijd. Het eerste Kampioenschap dat door DC Schiedam werd georganiseerd werd in 1932 gewonnen door Mari den Houting; Onink werd een keer of tien kampioen; van de kampioenen van meer recente datum noem ik Ron Heusdens en Wim Vrijland. De grote trots van DC Schiedam is het onvolprezen clubblad, waarvan het eerste nummer in september 1967 verscheen en dat onder redactie stond van Cees den Boer en Louis Vrijland. Tot op heden zijn 212 afleveringen van Rond Zwart-Wit verschenen in 26 jaargangen. Het clubblad wordt ook door anderen dan leden van DC graag gelezen en heeft een uitstekende naam opgebouwd. Door de jaren heen is het typische gevoel van humor van de Schiedammers in het clubblab duidelijk waarneembaar. Maar ook zijn er altijd uitstekende technische rubrieken en zeer leesbare artikelen geplaatst. Jaren lang verscheen er een rubriek in het clubblad onder de naam Points Chauds, genoemd naar een speciaal klassement

voortussensprints uit de Tour de France. Enkele voorbeelden van die Points Chauds: Louis Vrijland tegen Leo Mous tijdens de wedstrijd tegen VAD-2: Hoe heet die Alias eigenlijk echt?
Leo: Volgens mij heet hij anders. Louis: Nee, Anders is het niet, die speelt bij RDG. De koster van De Ark is zich niet altijd bewust van de draagkracht van zijn stem. Met name tegenover zijn 27MC-compaan wil hij wel eens het toegestane aantal decibels overtreffen. Zo hoorden wij hem laatst in zijn hok relaas doen van een ziekenhuisbezoek: "Alles is goed, mijn bloed, mijn gal, mijn urine..." waarop een stem uit de zaal volgde: Nu de koffie nog. Rond Zwart-Wit gaat vooruit. Voor het eerst is de kwaliteit van de diagrammen beter dan de geschreven tekst. De redactievergaderingen verlopen de laatste tijd zeer voorspoedig, zeker nu van de drie redactieleden er één zich afmeldt en de ander niet komt opdagen. Ook na het afsluiten van de nederlaagserie van Joop Smit blijft het derde winnen.
Tijdens een competitiewedstrijd elders: Heeft U 9 koffie en 1 thee? Nu, eerlijk gezegd zou ik U de thee afraden, weet U, het water is hier ronduit slecht. Hoe smaakt de koffie dan wel? Eerlijk gezegd ook niet om te drinken. Oh, maakt U er dan maar 1 thee en 9 koffie van. Er zijn over de Schiedamse dammers ook nog wel enkele anecdotes te vertellen. Enkele voorbeelden: Henk Autar werd ooit eens door Anton Risseeuw uitgenodigd om met het derde mee te spelen: verzamelen op het Emmaplein om 7.00 uur stond op de uitnodigingskaart. 's-Avonds gewacht tot kwart over zeven: geen Autar. Op de clubavond werd Autar door Risseeuw op het matje geroepen: Waar was jij? Mijnheer Risseeuw, ik was er wel, maar jullie waren er niet. Autar was 's-morgens om 7 uur op het Emmaplein geweest. De sympathieke Haagse dammer Nelis Caffa is blind. Toen hij eens in Schiedam moest aantreden kreeg hij tijdens de wedstrijd de aandrang zijn blaas te ledigen. Tom Tilman was zo vriendelijk hem het toilet te wijzen. Zal ik het licht voor je aandoen? vroeg Tom. Als je wilt blijven kijken, ja! antwoordde Nelis nuchter. De kleur die Tom kreeg kon Nelis niet zien. Een Schiedams lid, we zullen hem N.N. noemen, kon niet tegen zijn verlies. Zo zijn er wel meer, maar deze speler maakte het wat al te bont. Vaak verliet hij tierend en scheldend, soms gooiend met schijven, maar altijd met de deur smijtend de speelzaal. Het bestuur greep in en schorste de speler "levenslang". Dit tot grote ramp van zijn familie, die thuis ook niet goed raad met hem wist. Op voorspraak van zijn vrouw werd hij weer in genade aangenomen. De club, toch al niet veel leden hebbend, kon hem best gebruiken, want sterk was hij wel. Leen Lijklema kwam wel eens verstrooid over. Hij was lid van Schiedam en VDV, bezocht trouw de clubavonden van Schiedam en moest eens met VDV een uitwedstrijd spelen tegen... Schiedam

2. Nadat Leen een kopje koffie had gehaald vroeg hij aan de koster: Moet je hier de koffie gelijk betalen? Toen Leen weer voor Schiedam uitkwam in teamwedstrijden, werd hij bij uitwedstrijden op weg van de auto naar de speelzaal onder bewaking gesteld. Het mocht niet baten: Vele malen wist hij aan de aandacht van zijn bewaker te ontsnappen, een zijstraat in te schieten en te verdwalen. Jan Breman, die last heeft van zijn luchtwegen, vooral bij harde wind, moest eens op een stormachtige, koude avond met het derde spelen tegen Den Haag 3. Op zijn verzoek werd Jan pal voor de deur afgezet; wij parkeerden vervolgens onze voertuigen. Aangekomen in De Brink bleek Breman compleet spoorloos. Jan was niet gewoon het gebouw binnengelopen, maar de straat naast De Brink ingegaan: Ik dacht dat het daar was, zei hij klagend toen we hem na ruim een kwartier zoeken hadden gevonden, dolend door donker Den Haag. Wim en Louis Vrijland zijn broers; vaak werd Wim voor de zoon van Louis aangezien. Zo werd eens bij het toernooi om de Zilveren Ooievaar aan Wim een prijs uitgereikt door Peter Vink. Vink zei hierbij onder meer tegen Wim: Je vader ken ik beter, waarop Wim antwoordde: Het is niet me broer....

Momenteel heeft Damclub Schiedam zo'n 45 leden, het eerste tiental speelt in de Eerste Klasse A van de KNDB-Competitie, het tweede achttal speelt in de Hoofdklasse van de WHDB en het derde zestal komt uit in de Tweede Klasse van de WHDB. Clubkampioen is momenteel Piet Bastiaanse, Ton Burgerhout is Kampioen van Schiedam 1994. Het bestuur bestaat uit Joop Smit, voorzitter; Leo Mous, secretaris; Peter Lansbergen, penningmeester; Mathieu Smit, wedstrijdleider en Edwin de Jager, algemeen adjunct. Vrijdagavond is de clubavond, gespeeld wordt in het dienstencentrum "De Vier Molens", Nieuwe Damlaan 766. Het gebouw ligt op een steenworp afstand van de Fabristraat waar het in 1931 allemaal begonnen is.

* * * * * * *